

Teorija o raku

Napisao R. Webster Kehr

Nezavisna udruga za istraživanje raka

ICRF (Independent Cancer Research Foundation, Inc.)

izvor: www.new-cancer-treatments.com
www.cancertutor.com

Prevele: Vanja Kovačić, dipl.ing., Heilpraktikerin
(s komentarima, fotografije) i
Anja Majnarić, prevoditeljica

Zadnje izmjene: 20.5.2009.

Što uzrokuje rak

Tokom mojih godinu i pol dana istraživanja o mogućem uzroku raka, više sam puta naišao na podatak različitih autora koji govore o mikroorganizmima¹ koji se nalaze unutar stanica raka. Tada sam ovu informaciju lako odbacio. Nije se tu radilo o vjerovanju, već nisam mogao razlučiti da li ti mikroorganizmi uzrokuju rak ili su samo oportunistički paraziti unutar oslabljene stanice.

S vremenom, „dokazi“ su se gomilali, počeo sam sve dublje i dublje proučavati ovu temu. Čitajući knjigu „Sick and Tired?“ („Bolesni i umorni?“) autora dr. med. Roberta O. Younga i uspoređujući je s više knjiga drugih autora, svi dijelovi slagalice sjeli su na svoje mjesto. Bilo je potpuno jasno da mikroorganizmi iz stanica raka ulaze u zdravu stanicu, tzv. aerobnu stanicu. Zdrava stanica dobiva energiju iz mitohondrija. Mitohondriji za proizvodnju potrebne energije koriste kisik za tzv. unutrašnje disanje. Prisustvo mikroorganizama u stanici dovodi do promjene metabolizma zdrave stanice. Zdrava stanica postaje anaerobna stanica, koja za proizvodnju energije koristi fermentaciju (vrenje) glukoze. Nobelovac iz 1931. godine, Otto Heinrich Warburg, otkrio je da je stanica raka anaerobna. Definicija anaerobne stanice je stanica raka.

Susreo sam više različitih opisa toga mikroorganizma raka u stanici raka. Neki autori nazvali su ga virusom, neki gljivicom, jedan ga je nazvao plijesni, drugi opet bakterijom koja jede kiselinu i koja mutira u gljivicu, drugi su ga nazvali amebom (trihomonadom). Što je od navedenog točno? Vjerojatno svi oni imaju pravo. Želim naglasiti da je raznolikost ovih opažanja ujedno i dokaz neovisnosti i nezavisnih istraživanja različitih autora kao i činjenice da nije bilo prepisivanja nekog originalnog izvora. U stvari, postoje brojni nezavisni izvori ove iste informacije, neki od njih pojavili su se već prije mnogo desetljeća (npr. dr. Royal Rife 1930-ih godina)!!

No, ova tema seže dublje. U svakoj stanici nalaze se mitohondriji koji stvaraju energiju potrebnu stanici. Energija se neprestano stvara u obliku tzv. ATP molekule koja je završni produkt složenog kemijskog procesa koji se zove ciklus limunske kiseline ili Krebsov ciklus². Ciklus složenih kemijskih reakcija dovodi do stvaranja ATP molekula.

¹ Vidi na kraju teksta: Prilog s fotografijama preparata krvi u tehnici mikroskopije u tamnom polju.

² Hans Adolf Krebs (1900-1981) prvi je istražio i opisao ovaj proces te za to otkriće 1953. godine dobio Nobelovu nagradu za medicinu. Neobična je slučajnost da „Krebs“ na njemačkom znači rak.

Jedan odvojak Krebsovog ciklusa (engl. „The Krebs Cycle“, „Citric Acid Cycle“) je ciklus dišnog lanca (elektronski transport u dišnom lancu)(engl. „Electron Transport Chain“, „ETC“) koji proizvodi još više ATP molekula nego sam Krebsov ciklus.

U stanici raka, Krebsov ciklus je prekinut. Budući da je dišni lanac produžetak Krebsovog ciklusa, i on je prekinut. Kao rezultat dolazi do dramatičnog pada energije u stanici (broja ATP molekula).

Ljudska stanica je vrlo složena životna jedinica. Ukoliko je Krebsov ciklus prekinut, stanica je u stanju popraviti Krebsov ciklus i ponovno ostvariti proizvodnju energije u stanici^{3,4}.

Zdrava stanica je sposobna restaurirati Krebsov ciklus, no stanica raka nije.

Što bi moglo održavati prekid Krebsovog ciklusa i dišnog lanca? Što bi moglo biti uzrok toga da stanica nije u stanju popraviti samu sebe i to mjesecima i godinama?

³ Fermentacija glukoze kao izvor energije jedna je od mogućnosti stanice da proizvede energiju. To je jedno evolucijsko dostignuće svake stanice koje postoji kao software u DNA. U zdravoj stanici ovaj, evolucijski gledano, puno stariji način proizvodnje energije nije u funkciji. U trenutku kad stanica ostane bez ATP energije, uključuje ovu rezervu.

⁴ U današnje doba nove znanstvene činjenice gomilaju se svakodnevno u ogromnom broju i treba ih redovito integrirati u postojeću sliku života.

Po današnjim saznanjima pretpostavlja se da ljudska stanična jezgra ima biološki i evolucijski gledano - dvostruki genom. U pradávnog doba, doba jednostaničnih organizama, došlo je do "spajanja" dvije različite stanice kojima su genomi ostali neovisani jedan o drugom. Ova pretpostavka o **dvostrukoj prirodi genoma** svake stanice objašnjava suvislo mnoge promjene koje možemo u praksi promatrati.

Početak 70-tih godina znanstvenici su u dubinama oceana pronašli jednostanični organizam BEZ stanične jezgre. Ovaj je jednostanični organizam anaeroban (stvara potrebnu energiju BEZ kisika). Takav organizam do tada je bio još nepoznat, a postojeća znanja o evoluciji/biologiji dobila su važan novi podatak. **Archaea** je naziv za ove jednostanične anaerobne organizme bez stanične jezgre. Osim toga postoje i neke vrste bakterija BEZ stanične jezgre. Nadalje, postoje i **eukaria** – to su stanice s pravom staničnom jezgrom. Prije vjerojatno 2,1 milijardi godina velike stanice archaea poslužile su kao stanice domaćini bakterijama bez stanične jezgre. Tako je nastala nova vrsta stanica – eukaria.

Iz eukaria stanica razvili su se svi viši organizmi tzv. višestanični organizmi – sve do biljaka, životinja i čovjeka.

Odlučujuća revolucionarna (biološko/evolucijska) spoznaja je da su sve eukaria stanice nastale fuzijom (spajanjem) i novostvorenom simbiozom prve dvije vrste organizama (archaea plus bakterije bez stanične jezgre).

S vremenom u eukariji su se razvili tzv. stanični organi kao i stanična jezgra. U "novoj" staničnoj jezgri spojili su se genomi archaea-e (A-genom) i bakterije bez stanične jezgre (B-genom). Bakterije koje su postale dio eukarije unesle su u simbiozu svoju veliku prednost aerobnog metabolizma (stvaranje energije uz pomoć kisika). Dobivanje energije uz pomoć „sagorijevanja“ kisika (ATP produkcija) je energetski gledano bitno izdašnija od dobivanja energije putem fermentacije/vrenja (glikoliza).

Archaea stanice mogle su stvarati vrlo malo energije fermentacijom glukoze, tako da su također ovom fuzijom (spajanjem u simbiozu s bakterijom bez stanične jezgre) profitirale od aerobnog (SA kisikom) metabolizma bakterije bez stanične jezgre.

Danas se „potomci“ fuzionirane bakterije bez stanične jezgre nazivaju mitohondriji. Tokom mnogo milijuna godina ova se simbioza razvila i postala vrlo kompleksna. **No, ostala je mogućnost archaea-e da, ovisno o unutrašnjem miljeu, (tj. u nuždi) može proizvoditi energiju i na „stari“ način – fermentacijom tj. anaerobno (bez kisika). Danas se takva ljudska stanica naziva – rak stanica.**

Biokemičar i nobelovac Otto Warburg još je 20-ih godina prošlog stoljeća otkrio i opisao ove biološke stanične procese. Opisao je da stanica raka usprkos postojećeg kisika više ne proizvodi energiju uz pomoć kisika (ATP produkcija) već pretežno fermentacijom glukoze u staničnoj plazmi (glikoliza).

Ukoliko se milje unutar stanice promijeni, uvjeti za rad/život mitohondrija pogoršavaju se.

S vremenom se broj mitohondrija u stanici smanjuje. Preostali mitohondriji u stanici smanjuju svoju ATP produkciju. Time je eukarija stanica "umrla". U tom trenutku postaje aktivan A-genom. Evolucijski/biološki gledano eukarija je regresirala u archaea-u. Ove archaea stanice produciraju ATP uz pomoć glikolize s posljedicom stvaranja vrlo velike proizvodnje toksičnih metaboličkih tvari koje se nagomilavaju u staničnoj plazmi. Stanica se nastoji očistiti od ovih metaboličkih nusprodukata i izlučuje ih u okolni međustanični prostor (Pischinger-ov sistem). Jedan od glavnih otrovnih produkata je lijevo rotirajuća mliječna kiselina – vrlo jaka kiselina (ne treba je zamijeniti s "dobrom" desno rotirajućom mliječnom kiselinom). U tkivu tumora uvijek se nalazi visoka koncentracija mliječne kiseline. Jedna od pretpostavki je da ostale otrovne metaboličke produkte nastoji stanica "prorijediti" time da se ubrzano dijeli jer više stanica akumulira toksične produkte. Možda pak te otrovne tvari potiču stanice na brže dijeljenje. Sve u svemu dolazi do stvaranja sve većeg broja rak-stanica.

Od 20-ih godina do danas napisano je mnogo studija koje potkrepljuju i potvrđuju ove navode.

Slijed događaja

Kombiniramo li ovo pitanje s mnogim otkrićima koja povezuju mikroorganizme sa stanicama raka, dolazimo do slijedećeg objašnjenja:

1) Zbog oslabljene stanične membrane, što mogu izazvati kancerogene tvari, razni toksini, dugotrajne upale i drugo, mikroorganizmi su u stanju ući u unutrašnjost zdrave stanice.

2) Mikroorganizmi u unutrašnjosti stanice počinju jesti glukozu (najčešće mikroorganizmi jedu glukozu).

3) Mikroorganizmi izlučuju mikotoksine (kao rezultat njihovog metabolizma), opasne hormone i možda i gustu sluz.

4) Mikotoksini su vrlo, vrlo kiseli, pa unutrašnjost stanice postaje izrazito kisela. Povišena intracelularna kiselost tipična je za stanice raka. Što je stanica duže zaražena to je kiseliya.

5) Mitohondriji stanice (koji uz pomoć kisika pretvaraju glukozu u ATP molekule) dobivaju vrlo malo glukoze jer je mikroorganizmi već prije potroše.

6) Mitohondriji unutar stanice plivaju u mikotoksinima i drugim izrazito štetnim tvarima, koje ne mogu pretvoriti u energiju.

7) Energetski nivo mitohondrija u stanici pada.

8) Na staničnoj membrani nalaze se receptori inzulina i receptori glukoze. Zbog nedostatka glukoze u stanici, stanica otvara sve svoje receptore u svrhu povećanja unosa glukoze u stanicu.

9) U stanicu ulazi puno više glukoze (**oko 15 puta više**), ali većinu glukoze koriste mikroorganizmi (koji se vjerojatno u stanici i multipliciraju⁵. Mitohondriji plivaju u sve većem moru mikotoksina, opasnih hormona i drugih vrlo štetnih tvari⁶. Tehnički gledano, glukoza se prije ulaska u mitohondrij pretvara u piruvat.

10) Receptori inzulina i glukoze dosižu svoj limit i ne mogu unositi glukoze više od svog maksimuma. I te količine glukoze postaju nedovoljne za potrebe mitohondrija za glukozom/piruvatom u svrhu proizvodnje ATP molekula.

11) Proizvodnja ATP energije počinje postepeno padati i spušta se na nisku razinu. Stanica je postala anaerobna i počinje proizvoditi energiju fermentacijom glukoze.

Pri ovom procesu događaju se dvije stvari. Kao prvo, zbog mikroorganizama koji se nalaze u stanici dolazi do prekida Krebsovog ciklusa i dišnog lanca. Oba ciklusa ostaju prekinuti dokle god u stanici postoje mikroorganizmi.

Kao drugo, u svakoj vrlo bolesnoj ljudskoj stanici (stanici raka) nalazi se vrlo zdrav mikroorganizam. Dokle god je mikroorganizam vrlo jak, a ljudska stanica vrlo slaba, teško je uništiti mikroorganizme bez uništavanja ljudske stanice.

⁵ Pogledaj prilog sa fotografijama, fotografija broj 12

⁶ Razni metabolički produkti mikroorganizama.

Još dokaza

U stvarnosti postoji ogromna količina dokaza iz raznih izvora koji potvrđuju gore naveden tijekom događanja. Ovdje navodim nekoliko takvih dokaza:

- 1) Priznata je činjenica da je u stanici raka razina ATP energije vrlo niska. Više alternativnih metoda liječenja raka uzima ovu činjenicu direktno kao prednost i kao mogućnost djelovanja protiv stanica raka. Alternativni tretmani Graviola, Paw Paw, Protocol, Cantron dovode do spuštanja ATP razine u svim stanicama. Ukoliko jedna zdrava stanica izgubi još malo ATP energije, to na nju ne čini gotovo nikakav efekt. Ukoliko jedna stanica raka dodatno još malo izgubi ATP energiju, može se dogoditi da se doslovno raspadne. Usput rečeno, većina kemoterapija povećava razinu ATP energije u stanici.
- 2) Dr. med. Robert O. Young promatra vitalnu krv pomoću mikroskopije u tamnom polju i opaža kako agresivne plijesni prodiru kroz staničnu membranu zdrave stanice.
- 3) Za nekoliko vrsta raka, uključujući karcinom rožnatih stanica i melanom, poznato je da se šire na vrlo specifičan način. Taj način može se lako objasniti pretpostavkom da mikroorganizmom koji izlazi iz stanice raka, putuje kroz krv, ulazi u normalnu, zdravu stanicu na drugom kraju tijela.
- 4) Više je različitih znanstvenika, neovisno jedan o drugome, identificiralo posebnu vrstu pleomorfnog mikroorganizma koji uzrokuje rak. Među njima bio je i dr. Royal Rife koji je izvršio brojne pokuse na zdravim miševima kojima je injicirao virus raka i time uzrokovao rak kod miša.
- 5) Dr. Royal Rife je razvio aparat nazvan „Rifeov stroj“ (eng. Rife machine). On, kao i drugi koji su koristili rane verzije njegovog aparata, uspješno su izliječili mnoge pacijente oboljele od raka. Ovaj je stroj bio dizajniran da ubija mikroorganizme. Njime se nisu uništavale stanice raka, no rane verzije mašine liječile su rak. Ova elektromagnetska naprava ubijala je mikroorganizme koji su se nalazili unutar stanice kao i one koji su se nalazili u krvotoku.
- 6) Dr. Tamara Lebedewa uzima komadić tumora i stavlja u hranjivu kulturu. Nakon nekoliko dana u kulturi primjećuje amebu s tri repića (trihomonadu). U stvari ovo možda i nije bila ameba već posebna vrsta vrlo velike bakterije. U svakom slučaju, dokazala je prisustvo mikroorganizma unutar stanice raka. (unutar komadića tumora)
- 7) Za nekoliko je vrsta raka dobro poznato da se povezuju s mikroorganizmima. Među njima je leukemija (u stvari su neke vrste gljivičnih infekcija krivo dijagnosticirane kao leukemija), rak grlića maternice, karcinom rožnatih stanica, melanom, a vjerojatno i druge vrste. Na primjer, duhan (cigarete) je vrlo, vrlo jako opterećen gljivicama, a te su gljivice možda uzročnik u razvoju raka pluća.
- 8) Postoji desetak vrsta prirodnih substanci za koje je poznato da pomažu pri preobraćanju stanice raka u zdravu stanicu. Jedini način na koji je to moguće postići je ponovno uspostavljanje Krebsovog ciklusa i dišnog lanca u stanici. Tako se zna da je Krebsov ciklus i dišni lanac moguće ponovno uspostaviti.
- 9) Poznato je da cezijev klorid uništava stanice raka tako što se akumulira u stanicama raka. Za cezijev klorid također je poznato da uništava mikroorganizme. Stoga, kad pacijent koji boluje od raka primi dovoljno cezijevog klorida, dolazi do uništavanja mikroorganizama. No stanice raka ne mogu se regenerirati ponovo u zdrave stanice, jer sam cezij (i kalij) koji je ostao u stanici blokira unos glukoze u stanicu i time onemogućuje uspostavljanje Krebsovog ciklusa i dišnog lanca. Ovo indicira da blokiranje ulaska glukoze u stanicu može dovesti do pada razine ATP-a. Moguće je da tretman cezijevim kloridom u stvari djeluje

zbog snižavanja ATP energije u stanici.

10) Ron Gdanski pokazao je kako oštećenje u tkivu⁷ može dovesti do pojave raka. Preko 90% svih vrsta raka počinje na sluznici (epitelu). Model Rona Gdanskog tvrdi da (mikro)ozljeda epitela stvara mali bazen krvi. To područje postane zaraženo mikroorganizmima, posebno gljivicama. Gljivice slabe membrane stanica koje se nalaze oko bazena krvi, što im u jednom trenutku omogućuje da prođu u unutrašnjost stanice. U svojoj knjizi on navodi veliku količinu dokaza s različitih izvora, koji potkrepljuju njegov model.

11) Stanice raka konzumiraju 15 do 16 puta više glukoze od normalnih stanica. Usprkos tome te stanice ne mogu proizvesti dovoljno ATP molekula. Piruvat je oblik u kojem se glukoza unosi u mitohondrije. Usprkos velikoj količini glukoze i stvorenog piruvata (piruvat je oblik u kojem se glukoza unosi u mitohondrije) ne dolazi do dovoljne proizvodnje ATP molekula.

Ostali komentari

Do sada navedeni model objašnjava zašto i kako zbog mikroorganizama u stanici dolazi do smanjenja ATP proizvodnje; dolazi do glikolize (fermentacije glukoze u stanici, evolucijski starijeg oblika proizvodnje energije u stanici), prekidaju se Krebsov ciklus i dišni lanac (koji su vrlo složeni kemijski procesi). Postoji cijeli niz faktora koji mogu dovesti do sloma Krebsovog ciklusa i dišnog lanca (npr. nedostatak potrebnih enzima).

Sve u svemu, ključno je da je ciklus prekinut, a stanica ga više nije u stanju reparirati. Tada više uopće nije važno koju hranu oboljela osoba jede, koje enzime koristi. Krebsov ciklus i dišni lanac ostaju prekinuti.

Postoji preko desetak prirodnih supstanci za koje je poznato da omogućuju preobrazbu stanice raka u zdravu stanicu. Jedna od njih je DMSO (dimetil sulfoksid). Je li moguće da postoji prirodna supstanca koja može uništiti mikroorganizam u stanici a da ne uništi samu stanicu, i da nakon toga oboljela stanica restaurira Krebsov ciklus i dišni lanac (tj. postane zdrava)?

Pri istraživanju sam ignorirao teme DNA i druge teme, jer su one posljedica raka a ne njegov uzrok. U stvari, kao što je Ron Gdanski u svojoj knjizi izložio, posve je izvjesno da DNA mikroorganizama unutar stanice oštećuje DNA oboljele stanice.

Ne znam koliko je točna ova izjava, ali ona čitatelju daje ideju kako mikroorganizam može uzrokovati da aerobna (zdrava) stanica postane anaerobna stanica (stanica raka). Smatram da se tu ne radi o fermentaciji, već o mitohondrijima koji gladuju za glukozom i kupaju se u moru vrlo kiselih mikotoksina.

No, razumijevanje teorije raka i mikroorganizama ne objašnjava u potpunosti zašto su mikroorganizmi u stanju ući u stanice nekih ljudi, a kod nekih ne. Očito je da mnogi utjecaji mogu oštetiti membranu stanice ili neki drugi dio stanične membrane.

Na primjer, transmasne kiseline, koje su vrlo krute molekule, lijepe se na staničnu membranu i blokiraju „otvore“ kojima glukoza ulazi u stanicu i uzrokuju dijabetes tipa 2. No moguće je i da ove masnoće mogu uzrokovati slabljenje i pukotine na staničnoj membrani i

⁷ Autor misli na epitel (sluznicu).

time omogućiti ulazak mikroorganizama u stanicu? S ovakvom pretpostavkom možemo reći da je sve što slabi i oštećuje membranu stanice kancerogeno.

Postoji vrlo mnogo stvari/stanja koja to čine:

- 1) Prehrana koja dovodi do visoke acidoze⁸. To omogućuje mikroorganizmima da mijenjaju forme/oblike (pleomorfologija), množe se i postanu još agresivniji.
- 2) Sindrom propusnog crijeva, kojim dolazi do ulaska neprobavljene hrane u krvotok⁹
- 3) Brojne kemikalije i procesirane tvari (iz hrane)
- 4) Substance koje režu osjetljiva tkiva (epitel/sluznicu) i dovode do stvaranja malog bazena krvi, što omogućuje mikroorganizmima da se koncentriraju i oslabe membranu stanice (preko 90% svih vrsta raka počinje u tkivu – eng. tissue¹⁰).

Što onda uzrokuje rak? Mnoge stvari koje oštećuju membranu stanice i dozvoljavaju mikroorganizmima da uđu ili pak sami mikroorganizmi koji uzrokuju da stanica postane anaerobna? Odgovor je, dakako, oboje.

Slijedeće navedeno je najkraće opisan niz uzroka koji dovode do lančane reakcije i krajnjeg rezultata pojave raka.

1) Masovna proizvodnja hrane (mliječnih proizvoda i mesa) dovela je do potpunog nestanka tzv. elemenata u tragovima iz naše prehrane i istovremeno donijela niz vrlo štetnih tvari u naša tijela. Naša hrana vrlo je kisela, gljivice rastu i u hrani gdje prije nikada nisu rasle i dr. Hranjivost današnje hrane nije niti sjena hranjivosti od prije 60 godina. Otac me na to upozorio još 1960-ih godina.

2) Način na koji se hrana prerađuje je strašan. Hrani se dodaju brojne supstance da bi bolje izgledala ili imala bolji okus (npr. transmasne kiseline, umjetna bojila), enzimi se uništavaju kuhanjem, kuhinjska sol dodaje se u sve, umjetni zaslađivač aspartam dodaje se raznim pićima da bi bila slatka. MSG (natrijev glutamat) **nalazi se kao skriveni dodatak u više od 30 različitih aditiva hrani** (doslovce sva procesirana hrana u SAD-u ima u sebi MSG, ali se to rijetko može pročitati na deklaraciji) i razne druge kemikalije koje se dodaju iz različitih razloga.

3) Većina ljudi prakticira jezivu zapadnu prehranu s previše mesa, previše mliječnih proizvoda, previše soli, previše procesirane hrane itd. Čak i ljudi koji smatraju da jedu zdravu hranu, gledano sa stanovišta raka, jedu lošu hranu. Na primjer, kikiriki se smatra zdravom hranom, ali kikiriki je prepun gljivica. Isto vrijedi i za cigarete. Razlika između zdrave prehrane i prehrane kojom se potiče rak bit će objašnjena u slijedećoj lekciji.

4) Kao rezultat prethodna tri faktora, naše je tijelo prepuno kvasaca i gljivica koji bujaju od takve hrane. Njima odgovara kisela priroda hrane koju jedemo. Pokušaj našeg tijela da održi konstantni pH¹¹ uzrokuje raznovrsne zdravstvene tegobe. Izgleda da najmanje jedan mikroorganizam ima različite oblike postojanja: kao virus, kvasac, gljivica, plijesan i kao bakterija. Jedna vrsta bakterija postaje velika kao ameba. Ovdje ne tvrdim da su sve bakterije pleomorfne, ali barem jedna od njih jest, a ona se najčešće povezuje s rakom/karcinomom.

Ove pleomorfne bakterije mogu objasniti kako to da postoji tako mnogo virusa u cjepivima.

⁸ Tjelesnih tekućina, vezivnog tkiva tzv. Pischingerovog sistema.

⁹ I limfotok.

¹⁰ Autor teksta misli na epitel (sluznicu).

¹¹ Naše tijelo optimalno funkcionira u lagano lužnatom okruženju od circa pH 7,4.

Sve ovo bilo je poznato i o tome je bilo pisano u znanstvenim časopisima već 1950. godine i ranije. (usporedi s knjigom „**Four Women Against Cancer**“ autora dr. med. Alana Cantwella, koji je i sam bio uključen u ovo otkriće). Čak je i Royal Rife u 1930-im godinama poznao mikroorganizam koji je ponekad virus a ponekad bakterija.

Ali ova otkrića bila su potiskivana i ignorirana. Naša stvarnost pokazuje da je verzija biologije medicinske struke koja se temelji na radovima L. Pasteura, potpuno kriva, i da su teorije drugih, mnogo talentiranijih istraživača kao što su Antoine Bechamp, Claude Bernard, Günther Enderlein, Virginia Livingstone i drugi, bile u pravu ali su se potiskivale u svrhu stvaranja profita. (U slučaju da ste posljednjih 60 godina živjeli u pećini i niste primijetili – medicinska profesija nije zainteresirana za otkrivanje uzroka raka, već je zainteresirana za stvaranje profita liječenjem simptoma bolesti.)

5) Sada postaje interesantno. Kad je kancerogena tvar unesena u tijelo (jedan od takvih kancerogena je izazvan sindromom propusnog crijeva, engl. Leaky guts sindrom), on izaziva promjene na staničnoj membrani ili blokira otvore na staničnoj membrani. Drugim riječima, pojedine stanice odjednom postaju ranjive i propusne za mikroorganizme (gljivice, plijesan, bakterije) u unutrašnjost stanice.

6) Kad je mikroorganizam ušao u stanicu, normalna, zdrava (aerobna) stanica postaje anaerobna stanica.

7) Prema odličnoj knjizi autora Rona Gdanskog, „Cancer – Cause, Cure and Cover-up“ („Rak – uzrok, liječenje i zataškavanje“), još se nešto događa kad se mikroorganizmi nalaze u stanici. Kako se stanice raka dijele (množe), membrane „novih“ (rak-) stanica su promijenjene zbog promjena DNA izazvanih DNA-om gljivica. One dozvoljavaju mnogo manjim količinama kisika da uđu u stanicu. U knjizi između ostalog objašnjava zašto tako mnogo oblika raka započinje u tkivu¹² kao što je već prije opisano.

8) Poznato je da kad stanica postane anaerobna (fermentira glukozu kao izvor energije), nastaje gusti sloj enzima koji obavijaju vanjsku stranu stanične membrane (stanična membrane postaje „debeli“). Ovo stanje također onemogućuje ulazak kisika u stanicu. Proteklih desetljeća, počevši i ranije od 1930. i Royal Rifea, razvijen je apsolutni konsezus među tadašnjim vrhunskim znanstvenicima (većina ih je dr. med. ili dr. sc.) koji vrlo jednoznačno pokazuju da je mikroorganizam konačni uzrok raka.

9) Definicija jedne anaerobne stanice i jest „stanica raka“, stoga možemo reći da je rezultat cijelog ovog niza događaja – rak.

Zašto je važno znati što uzrokuje rak i što uzrokuje da stanica raka ostane kancerозна? Poznavajući to možemo bolje razumjeti zašto neki tretmani djeluju, a neki ne. Još važnije je da možemo stvoriti tretmane koji mogu uništiti vrlo zdrave mikroorganizme koji se nalaze u vrlo bolesnoj ljudskoj stanici koja je postala kancerogena. Naglašavam da je izrazito važno razumjeti točno što se događa unutar stanice raka.

Također je moguće da broj i vrsta mikroorganizama odlučujuće utječe na brzinu kojom se dijele stanice raka, tj. kako se brzo rak širi.

¹² Epitel/sluznica.

Sada slijedi nekoliko dobrih knjiga o „mikroorganizmu raka“, koje vrijedi proučiti:

Alan Cantwell, dr. med.: **Four Women Against Cancer** (*Četiri žene protiv raka*) – odlična knjiga o povijesti otkrića pleomorfnih mikroorganizama

Alan Cantwell, dr. med.: **The Cancer Microbe** (*Mikroorganizam raka*)

Robert O. Young, dr. sc.: **Sick and Tired?** (*Bolesni i umorni? Ponovno zauzmite unutarnji teren*) – najnaprednija od navedenih knjiga

Doug A. Kaufmann: **The Germ That Causes Cancer** (*Bacil koji uzrokuje rak*)

Ron Gdanski: **Cancer cause, Cure and Cover-up** (*Rak – uzrok, liječenje i zataškavanje*)

Zašto se rak širi?

Teorija Rona Gdanskog već je opisana. Kancerogena tvar stvori „rez“ („mikroozljedu“) na epitelu/sluznici (preko 90% svih vrsta raka potiče iz epitela/sluznice). Mikroozljeda dovodi do sitnog bazena krvi u sluznici (tkivu), koji postaje sigurno utočište za mikroorganizme. Više nisu u sistemu cirkulacije krvi.

U tom malom bazenu krvi mikroorganizmi, a posebno gljivice, mogu se dobro razvijati i bujati. Membrane stanica koje okružuju sitni bazen (zaražene) krvi postaju sve slabije. Kombinacija koju čine oslabljena stanična membrana i brojni visoko aktivni mikroorganizmi, omogućuje da neki od mikroorganizama uđu u okolne stanice, čime uzrokuju stvaranje stanice raka.

Slijedeće je pitanje, zašto se rak širi? Da li zbog kolonija mikroorganizama koji NISU u unutrašnjosti stanice raka, ali su spremni ući u zdravu stanicu i inficirati je? Da li zbog toga što se stanice raka (tj. inficirane stanice) u osnovi normalno dijele?

Obje su teorije vjerojatno točne. No postoji i treća mogućnost koju vrijedi razmotriti. Nakon što se mikroorganizmi počnu razmnožavati unutar stanice, možda dolazi do pritiska na (inficiranu) stanicu da se brže dijeli. Drugim riječima, rast populacije mikroorganizama u inficiranoj stanici mogao bi prisiljavati stanicu da se brže dijeli. Za sada je ovaj prijedlog tek teorija.

Kod dvije vrste raka, karcinoma rožnatih stanica i melanoma, a vjerojatno i nekih drugih vrsta raka, postoje vrlo ozbiljne teorije o tome da mikroorganizmi unutar stanice raka (tj. inficirane stanice) izlaze iz oboljele stanice, putuju krvotokom do drugih, čak i vrlo udaljenih zdravih stanica i uspiju ih također inficirati. Tako uzrokuju nove stanice raka (tj. novoinficirane stanice) koje se iznenada pojave na sasvim drugom kraju tijela. Poznato je da nove lokacije raka (tj. metastaze) nisu nastale diobom (inficiranih) rak-stanica već sve ukazuje na to da su mikroorganizmi uzročnici.

Dr. Matthias Rath, poznati (njemački) istraživač raka, govori danas o još jednoj teoriji zašto se rak širi:

„Sve ljudske stanice okružene su vezivnim tkivom i vlaknima kolagena. Zdrave stanice zbog svog rasta i širenja moraju probiti ovu izvanstaničnu barijeru koja ih okružuje. To je jedan esencijalan (normalan) proces života. Da bi to bilo moguće, stanice proizvode i luče razne enzime kojima metaboliziraju neke komponente vezivnog tkiva, uključujući npr. kolagen i elastin.“

http://www4.dr-rath-foundation.org/NHC/cancer/cellular_solutions.htm

Na ovoj stranici govori se detaljnije o ovoj teoriji i dokazima koji je potkrepljuju.

Zaključak dosad navedenog jest da je potpuno jasno da se rak širi zbog više različitih razloga.

Četiri načina kako tretirati rak

Medicinski establišment i njihovi prijatelji iz javnih medija žele nametnuti ideju da oštećenja DNA uzrokuju rak. Navodno, u rijetkim slučajevima, normalni DNA nekih osoba definira određenu vrstu imunog sistema koji uzrokuje predispoziciju za dobivanje raka. Štete na DNA nikad do sada nisu uzrokovale niti jedan slučaj „pravog“ raka. „Rak“ može biti uzrokovan isključivo prekidom tzv. Krebsovog ciklusa i dišnog lanca u mitohondrijima stanice (tj. stanica promijeni svoj metabolizam proizvodnje energije iz proizvodnje ATP-a u fermentaciju glukoze). Štete na DNA ne mogu prekinuti Krebsov ciklus i stoga ne mogu uzrokovati rak.

Zašto medicinski establišment želi zavaravati ljude o tome što uzrokuje rak? Postoje dva razloga. Kao prvo, ljudima se daje dojam da liječenje raka leži tek u nekoj budućnosti od par desetljeća. Kao drugo, ljudima daje dojam da je potrebno ulagati još mnogo stotina milijardi dolara u „istraživanje“ raka.

Niti jedna od ovih izjava nije točna.¹³

Što onda uzrokuje rak? Poznato je još od 1930-ih godina da su razne vrste mikroorganizama uzrok raka. Jednom kad određena vrsta mikroorganizma uspije ući u zdravu stanicu, dolazi do sloma Krebsovog ciklusa i tako počinje bolest rak. Imunosni sistem oboljele osobe ponekad jest, ali ponekad i nije u stanju identificirati i uništiti novu stanicu raka.

Što se tiče teorije raka putem štete na DNA, istraživač Ron Gdanski pokazao je da upravo DNA mikroorganizama koji su inficirali stanicu, uzrokuje štetu na DNA ljudske stanice. Stoga je do šteta na DNA stanice došlo upravo zbog DNA mikroorganizama unutar inficirane stanice.

Već je u današnjoj medicini poznata tehnika u kojoj se koriste virusi koji mogu ući u stanice s defektnim DNA i popraviti DNA. Ova tehnika naziva se „genska terapija“. Stoga je poznato da dijelovi DNA mikroorganizma (tzv. „vektori“) mogu unutar stanice djelovati na oštećenu DNA stanice.

¹³ Genetika je vrlo mlada znanost. Od kraja 80-ih godina znanstvenici su smatrali da u vrlo visoko razvijenom i kompleksnom ljudskom organizmu tj. u ljudskom DNA postoji više od 120.000 gena. Svoju pretpostavku bazirali su na činjenicama da u ljudskoj stanici postoji više od 100.000 proteina. Za stvaranje ovih proteina potreban je kao „građevinska uputa“ odgovarajući broj gena u staničnoj jezgri. K tome treba dodati još otprilike (po tadašnjoj procjeni) oko 20.000 potrebnih tzv. regulirajućih gena.

No u ljudskom DNA postoji „samo“ 25.000 gena. Živa bića kao miš, dječje gliste i drugi imaju otprilike isti broj gena. To navodi na pomisao da kompleksnost ljudskog bića nije postignuta (nije definirana) brojem gena.

Sve tzv. fundamentalne teorije moderne medicine (energija stanice, nasljedna oštećenja stanice/DNA, mutacije i dr.) koje se rado fiksiraju na genetiku treba stoga temeljito preispitati.

Interesantno je navesti slijedeći eksperiment: iz oplodene stanice miša izvađena je stanična jezgra i umetnuta stanična jezgra rak-stanice. Znači, zdrava stanica ostala je bez zdrave stanične jezgre, ali sa zdravom plazmom i staničnim organelama. Stanična jezgra iz rak-stanice umetnuta je u oplodenu stanicu miša. No, iz ove stanice razvija se i okoti zdravi miš!

Da je ispravna teorija o uzroku raka kroz mutaciju stanične jezgre – moralo bi doći do razvoja tumora (a ne do zdravog miša).

Od 1930-ih godina istraživači su otkrili više informacija o prirodi mikroorganizama koji uzrokuju rak, štoviše otkrili su i zašto mikroorganizmi uzrokuju rak.

Imajući u vidu dosad navedeno, postoje 4 načina liječenja raka:

- 1) Uništavanje stanica raka
- 2) Uništavanje mikroorganizama **unutar** inficirane stanice raka
- 3) Jačanje imunskog sustava koji, kad je dovoljno jak, može uništiti stanice raka
- 4) Reverzija mikroorganizama unutar inficirane stanice raka u stanje „hibernacije“. Ta forma mikroorganizma naziva se i somatid ili mikrozima.

Svaki od navedenih načina bit će sada pojašnjen.

1. Uništavanje stanica raka

Postoji više od 300 alternativnih tretmana raka koji ciljaju na uništavanje stanica raka. To su, na primjer, cezijev klorid, Protocel, graviola, Paw Paw, laetril (tj. vitamin B17) i mnogi drugi. Ovom metodom se stanice raka ciljano napadaju npr. cezijevim kloridom, ili se pak radi o tvarima koje su neutralne prema zdravim stanicama, no istovremeno „prepoznaju“ stanice raka.

Iako je ovaj princip djelovanja od velike pomoći, ipak ima jedan nedostatak. Budući da većina ovih tretmana (uz iznimku laetrila) postepeno uništava stanice raka, aktivira se imunski sistem koji djeluje i „čisti“ uništene stanice. Dolazi do infekcije (zbog nekroze, tj. mrtvih stanica) i oteknuća na mjestima uništenih stanica. Ovaj dobar i normalan proces ozdravljenja može postati u nekim slučajevima opasniji od samog raka.

Laetril (vitamin B17) pak odmah uništava stanicu raka. Međutim, kod osoba s vrlo uznapredovalom bolesti raka, laetril najučinkovitije djeluje intravenozno. Problem je u tome da su FDA (American Food and Drug Administration) i AMA (American Medical Association) zatvorile sve klinike u SAD-u koje su primjenjivale intravenoznu metodu. Klinika u Meksiku „The Oasis of Hope“ je vjerojatno najbliža (SAD-u) i odlična laetrilna klinika.

Metode ortodoksne medicine (kemoterapija i zračenje) navodno se primjenjuju da bi uništile stanice raka. No u stvarnosti, kemoterapija i zračenje ne mogu selektivno djelovati isključivo na stanice raka, niti su „bezopasne“ za zdrave stanice. U stvarnosti ove „terapije“ unište puno više zdravih stanica nego li stanica raka.

Postoje dvije vrlo učinkovite vrste kemoterapije koje ne štete zdravim stanicama, no jednu od tih metoda koja cilja isključivo stanice raka ukinula je FDA. Drugu metodu zbog AMA-e smije koristiti samo mali broj liječnika.

2. Uništavanje mikroorganizama unutar inficirane stanice raka

Savršen tretman protiv raka ne bi uništio stanice raka (što obično uzrokuje upale i oticanje), nego bi uništio mikroorganizme unutar stanica raka. Mikroorganizmi blokiraju Krebsov ciklus i dišni lanac. Stanice raka nevine su žrtve mikroorganizama i, ako im se pruži prilika, mogu se ponovno preobraziti u normalne, zdrave stanice.

Royal Rife, koji je u 1930-ima otkrio mikroorganizam koji uzrokuje rak (nije bio prvi, ali je

prvi došao do neporecivih dokaza), liječio je rak ubijanjem mikroorganizama u stanicama raka. Dr. Rife nije imao namjeru ubijati stanice raka, htio je samo pomoću elektromedicine ubiti mikroorganizme unutar stanica raka. Mnogo je ljudi izliječeno od raka tim uređajima. U teoriji, savršen Rifeov stroj mogao bi izliječiti rak u nekoliko sekundi.

Tehnologija Royala Rifea izgubljena je za svijet zahvaljujući postupcima AMA-e i FDA koji ne žele izliječiti rak (a ne želi to ni Američko društvo za suzbijanje raka, koje je zapravo odjel za odnose s javnošću farmaceutske industrije). Budući da je tretiranje raka kao da je kronična bolest tisuću puta isplativije od stvarnog liječenja raka, ortodokсна medicina ima dogovor da nikad neće izliječiti niti jednu visokoprofitabilnu bolest.

Nezavisna udruga za istraživanje raka (ICRF) nije dio tog mentaliteta.

Mnogi istraživači tragaju za metodama koje je dr. Rife koristio, ali nitko od njih ne uspijeva ponoviti ono što je on učinio. ICRF nema namjeru istraživati Rifeovu tehnologiju zato što to već radi više od sto ljudi, a osim toga nemamo novaca.

(Napomena: treba imati na umu da će čak i uz savršeno liječenje mnogo oboljelih od raka umrijeti od štete nanosene stanicama koje nisu zahvaćene rakom, čak i nakon što su se stanice raka preobrazile u zdrave stanice. ICRF je itekako svjestan da je nemoguće liječiti 100% pacijenata s rakom, koji su prošli kroz dugotrajne ortodokсне programe liječenja, zbog različitih dugoročnih posljedica bolovanja od raka i liječenja ortodoksnim metodama.)

3. Jačanje imunosnog sustava

Borba s rakom odvija se i izvan stanica raka. Naime, mikroorganizmi (preko drugih mikroorganizama) sprečavaju imunosni sustav da uspješno uništi stanice raka.

1990. godine dvojica su liječnika, dr. Kaali i dr. Lyman došli do najvećeg medicinskog otkrića u povijesti. Pronašli su lijek za AIDS i HIV. Otkrili su da se mikroorganizmima izloženim slaboj električnoj struji (50 do 100 milijuntinki ampera) raspada važan enzim na njihovoj površini. To znači da se mikroorganizam ne može vezati na ljudske stanice (npr. bijela krvna zrnca) i tako mikroorganizam postaje bezopasan, a tijelo ga uspijeva ukloniti jer se ne može „zakačiti“ na ljudske stanice. Dakako, organizirana medicina nije bila zainteresirana za izlječenje AIDS-a i HIV-a, nego je htjela liječiti AIDS kao kroničnu bolest, pa je tretman (ali ne i tehnologija) zataškan.

Srećom, jedan je čovjek uspio zaštititi njihovo otkriće. Dr. Bob Beck, doktor fizike, razvio je neinvazivnu metodu liječenja koja koristi tu tehnologiju. Otkrio je da, ako se iz tijela uklone svi mikroorganizmi, imunosni sustav osobe jača i u stanju je stvoriti dobar dio, ili sve, od preko 2000 neuropeptida (živčanih proteina), među kojima su i interleukin i interferon, koji su poznati kao borci protiv raka.

Stoga, da bi se izliječio rak, potrebno je ubiti sve mikroorganizme koji se nalaze **izvan** stanica raka da bi se imunosni sustav mogao ojačati i mirno uništiti stanice raka (bez ikakvih upala ili oticanja).

Postoji nekoliko načina da se ubiju svi mikroorganizmi, ali protokol Boba Becka daleko je najbolji trenutno poznati način jer se temelji na vrlo čvrstoj znanosti. Dr. Beck umro je 2002. godine. Ovu metodu liječenja ICRF aktivno istražuje, iako se već mnogo ljudi podvrgava tom tretmanu.

Postoji, također, mnogo podataka za koje se tvrdi da jačaju imunosni sustav, kao što su

Transfer Factor Plus, IP6 i mnogi drugi. To su izvrsni tretmani i toplo se preporučaju svim pacijentima s rakom. Međutim, kod pacijenata s uznapredovalim rakom ponovno uspostavljanje imunskog sustava može potrajati. Drugim riječima, zbog štete koju je kemoterapija nanijela imunskom sustavu takvi tretmani mogu djelovati presporo. Ove se metode liječenja preporučaju, ali ih (osim protokola Boba Becka) ICRF trenutno ne istražuje.

4. Stavljanje mikroorganizama u stanje hibernacije

Neki mikroorganizmi mogu poprimiti više oblika, a to se naziva pleomorfizam¹⁴. Ortodoksna medicina zna da se npr. neke bakterije mogu pretvoriti u neku drugu vrstu bakterije. No ovaj problem seže dublje.

Neki mikroorganizmi raka, dakle pojedinačni mikroorganizmi, mogu se preobraziti iz virusa u kvasac, pa u gljivicu, pa u plijesan, zatim u bakteriju, pa u veliku bakteriju. Ti se mikroorganizmi mogu i obrnutim putem preobraziti od bakterije u virus. Sve je to preobrazba jednog jedinog mikroorganizma!

No priča postaje zanimljivija. Isti ti mikroorganizmi mogu se preobraziti u pod-virus, što se naziva somatidom ili mikrozimom. Ovaj stadij pleomorfnog mikroorganizma ponekad se naziva „mikroorganizmom u hibernaciji“. Dok je u pod-virusnom stanju, tj. u hibernaciji, mikroorganizam se ne hrani i ne izlučuje mikotoksine. Takav je bezopasan za stanicu raka. Međutim, dok je u takvom stanju gotovo je neuništiv i, koliko je poznato, nemoguće ga je ubiti (iako je to Bobu Becku, po svemu sudeći, pošlo za rukom).

Neki tvrde da rak uzrokuje kisela prehrana i da osoba koja se ispravno hrani nikad neće dobiti rak jer će mikroorganizmi biti bolesni, a ne ljudske stanice. Ova je izjava točna. No točno je i da su rijetki ljudi spremni živjeti na strogo lužnatoj dijeti (npr. dijeta Roberta O. Younga u knjizi „Bolesni i umorni? Ponovno zauzmite unutarnji teren“). Niti je takva dijeta nužno zdrava (tj. mnoge vrste zelenog povrća sadrže velike količine vitamina K koji može uzrokovati krvne ugruške).

Jedina alternativna metoda liječenja raka koja je zamišljena da stavi mikroorganizme u stanje mirovanja jest protokol Roberta O. Younga, koji zasad proizlazi iz upravo spomenute knjige. Dok ovaj protokol sadrži mnoge zamjenske tvari koje ubijaju mikroorganizme, niti jedna od tih zamjenskih tvari, koliko je poznato, ne ulazi u stanice raka. Samo lužnata prehrana dopire u stanice raka. Lužnatost je to što tjera mikroorganizme u hibernaciju. Postoje još dva tretmana koji bi mogli staviti mikroorganizme u hibernaciju, ali su oni još upitni.

Kad je mikroorganizam u stanju hibernacije, ima jedna dobra vijest i jedna loša. Dobra vijest je da mikroorganizam ne može više otimati glukozu u stanici raka, niti više izlučuje mikotoksine, niti remeti elektronsku ravnotežu u stanici. Drugim riječima, Krebsov ciklus i dišni lanac mogu se vratiti u normalno stanje.

Loša vijest glasi da se somatid (mikroorganizam u stanju hibernacije), ako ostane u stanici, a uvjeti u stanici i izvan nje se promijene, može probuditi iz hibernacije i ponovno izazvati rak na istome mjestu. Postotak regresija do kojih može doći kad se izliječeni pacijent vrati

¹⁴ Najiscrpniji opis raznih razvojnih formi mikroorganizama dao je G. Enderlein.

Pojam „pleomorfizam“ označava hipotezu da neki mikroorganizmi mogu, ovisno o miljeu mijenjati svoj oblik (virus - bakterijska forma - gljivica i obrnuto).

starom načinu života daje naslutiti koji se tretmani protiv raka služe ovom metodom.

Ovo područje istraživanja raka vrlo je složeno, a istraživači iz ICRF-a sakupljaju podatke da pomognu rješavanju ove zagonetke (zagonetku predstavlja pitanje zašto neki tretmani imaju veliki postotak regresije, a neki ne).

Zbog visokog postotka regresije kod tretmana koji djeluju na ovaj način, razvidno je da je bolje ubijati mikroorganizme nego ih stavljati u stanje hibernacije.

Druge teorije

Ima i drugih tretmana za liječenje raka za koje se tvrdi da se ne koriste niti jednom od navedenih metoda. Jedna primjerice, umjesto da jača imunost sustav, navodno djeluje tako da jača živčani sustav. ICRF je zainteresiran za istraživanje nekih od ovih tretmana.

Kako razvrstati različite alternativne tretmane za liječenje raka

Slučajevi raka razvrstavaju se u stadije I, II, III i IV. Ti se stadiji definiraju na mnogo različitih načina jer prema ortodoksnoj medicini postoji mnogo različitih vrsta raka. Uskoro ćete naučiti da se tretmani za liječenje raka ocjenjuju kao stupnjevi I, II, III i IV, no ove se ocjene razlikuju od onih ortodoksne medicine.

Usporedit ćemo ovu diskusiju s požarom u kući. Zamislite da vam se zapalila kuća i da imate četiri načina na koje je možete ugasiti. Kao prvo, imate pištolj na vodu (tretman „I. stupnja“). Kao drugo, imate aparat za gašenje požara (tretman „II. stupnja“). Kao treće, imate crijevo za polijevanje vrta (tretman „III. stupnja“). Kao četvrto, imate vatrogasnu postaju blizu kuće, i vatrogasce s vatrogasnim šmrkovima (tretman „IV. stupnja“).

Pretpostavimo da ste ostavili zapaljenu cigaretu na stolnjaku na stoliću. U tom je trenu riječ o požaru I. stupnja koji će vaš tretman „I. stupnja“ (pištolj na vodu) ugasiti bez problema.

No pretpostavimo onda da niste primijetili da ste ostavili cigaretu na stolu pa su se stolnjak i stol zapalili. Ovo je požar II. stupnja i vaš pištolj na vodu I. stupnja neće ga ugasiti, ali aparat za gašenje požara (II. stupanj) hoće. I tako dalje.

Ako su u kući dvije prostorije u plamenu i krov gori, nekoliko crijeva za polijevanje (tretman III. stupnja) neće ugasiti vatru. Potrebna su dva ili više vatrogasnih šmrkova (tretman IV. stupnja) da bi se ugasila.

U određivanju učinkovitosti alternativnih tretmana za liječenje raka, predlažem da ih se ocijeni kao tretman I. stupnja, tretman II. stupnja, tretman III. stupnja ili tretman IV. stupnja. Zapravo postoje i hibridni slučajevi jer nekim tretmanima treba određeno vrijeme da počnu djelovati, neovisno o stadiju raka u kojem se pacijent nalazi.

Tretman II. stupnja po definiciji je tretman koji može značajno doprinijeti, kao dio cjelovitog protokola liječenja, postotku izlječenja od 80% ili više, kod I. ili II. stadija raka. Isto vrijedi i za ostale definicije.

Primjerice, znamo da je metabolički tretman dr. Williama Donalda Kelleya imao stopu izlječenja od 93% kod pacijenata koji su poživjeli barem godinu i po nakon početka liječenja. Znamo to jer je liječio 33 000 pacijenata s rakom i imao stopu izlječenja od 93%

kod pacijenata koji su poživjeli barem godinu i po. To bi ga otprilike smjestilo u tretman III. stupnja (ako nam je granična crta stopa izlječenja od 80%).

Kako na toj ljestvici stoje kemoterapija i zračenje? Kemoterapija i zračenje ne stoje nikako, čak ni za I. stadij. Njihova zajednička stopa izlječenja iznosi 3%, ako zanemarite sve trikove statistike (vidite moj članak „Uvod u alternativne metode liječenja raka“ („Introduction to Alternative Cancer Treatments“) ili film dr. med. Lorraine Day „Više se ne bojim raka“ („Cancer Doesn't Scare Me Anymore“).

Ako upotrijebimo gore navedenu analogiju pištolja na vodu, aparata za gašenje požara i sl., liječenje raka kemoterapijom je kao da požar pokušavate ugasiti maljem. Zračenje je kao da požar pokušavate ugasiti puškom dok stojite ispred kuće.

Nisam ni spomenuo I. stupanj metode liječenja raka. Svaka metoda koja je u stanju izliječiti rak u II. stadiju izliječit će i rak u I. stadiju.

Meni je poznato barem 150 alternativnih metoda liječenja raka koje spadaju u I. stupanj. Postoji barem 50 metoda liječenja raka koje spadaju u II. stupanj (npr. čaj Essiac, Kelleyev metabolik, sok od mrkve i cikle, itd.). Međutim, obično će se u liječenju kombinirati nekoliko ovih metoda.

Jedno od mojih ključnih otkrića bila je spoznaja da će tretmani III. stupnja rijetko izliječiti rak u IV. stadiju! Bilo bi to kao da pokušavate ugasiti požar IV. stupnja pomoću nekoliko crijeva za polijevanje. Potrebno je barem jedna ili više metoda IV. stupnja (npr. vatrogasni šmrkovi) da biste se nosili s rakom koji je u IV. stadiju. Upravo sam zbog toga i razvrstao alternativne metode liječenja raka. Vidio sam previše neuspješnih pokušaja liječenja raka u IV. stadiju pomoću nekoliko metoda III. stupnja.

Koje metode liječenja raka spadaju u IV. stupanj?

Napomena: službeni popis Metoda liječenja raka IV. stupnja moguće je pronaći na vrhu početne stranice Cancer Tutor.

www.cancertutor.com

Potražite i link na članak o IV. stupnju.

Na glavnoj stranici nalazi se i niz članaka koje povezuje to što pišu o pojedinim metodama liječenja raka. Podijeljeni su u tri skupine: tretmani IV. stupnja, jači tretmani III. stupnja i ostali tretmani. Ovaj dio stranice uvijek sadrži najaktualniji popis metoda IV. stupnja.

Prema definiciji s ove stranice, **pacijenti s rakom u IV. stadiju** su između ostaloga:

- 1) Pacijenti s rakom u poodmaklom stadiju, dakle oni kod kojih se rak proširio tijelom (npr. rak se proširio na kosti, pluća, jetra, gušteraču ili mozak), ili
- 2) Pacijenti s rakom koji brzo raste ili tumorom koji brzo raste, ili
- 3) Pacijenti koji boluju od oblika raka koji ima visoku stopu smrtnosti (npr. rak pluća, rak gušterače, višestruki mijelom, karcinom rožnatih stanica, melanom itd.), ili
- 4) Pacijenti koji boluju od bilo kojeg oblika raka kostiju, ili
- 5) Osobe koje su prošle kroz opsežnu kemoterapiju i/ili terapiju zračenjem, ili
- 6) Osobe koje imaju bilo kakva nateknuća ili upale tumora koji mogu blokirati dotok vitalnih tekućina, ili
- 7) Osobe za koje je procijenjeno da će živjeti još godinu ili manje, ili

8) Bilo koji drugi slučaj koji ortodoksna medicina ocjenjuje kao IV. stadij.

Najviša stvarna stopa izlječenja koju sam ikad vidio kod ljudi koje je ortodoksna medicina osakatila/spalila i zatrovala, a zatim poslala kući da umru iznosila je 50%. Razlog tome jest taj što pola ljudi, koji su poslani kući da umru, imaju poteškoće kao što su nepovratno uništeni važni organi, opekotine od zračenja koje će s vremenom uzrokovati njihovu smrt, i sl. Ti će ljudi, iako su u njihovom tijelu ubijene sve stanice raka, svejedno umrijeti!

Izuzev kod ove skupine ljudi, postoji samo nekoliko alternativnih metoda liječenja raka koje spadaju u IV. stupanj (tj. vatrogasnih šmrkova) a koje ima smisla primijeniti. Početna stranica sadrži najaktualniji popis tih tretmana. Na početnoj je stranici moguće pronaći i linkove na članke o većini tih tretmana.

Prehrana za oboljele od raka

Sljedeća lekcija u ovome vodiču govorit će o prehrani za oboljele od raka. Zasad samo želim spomenuti da je prehrana jednako važna kao samo liječenje, ako ne i važnija. Takva prehrana kontrolira veći dio „unutarnjeg terena“¹⁵ osobe oboljele od raka, a „unutarnji teren“ omogućava stanicama raka da bujaju od loše prehrane.

Nakon što sam se nagledao tretmana liječenja raka koji su djelovali i onih koji nisu, i to pojedinačnih slučajeva, čini se da čak i najmanja nepravilnost u prehrani (npr. ako osoba jede meso) može potpuno sabotirati učinkovitost tretmana. Ako se stanice raka hrane, vrlo su otporne na većinu tretmana.

„Kupovanje vremena“ da bi tretman počeo djelovati

Prije nekoliko desetljeća u Škotskoj, dvostruki dobitnik Nobelove nagrade Linus Pauling i njegov suradnik dr. Ewan Cameron proveli su pokuse koji su dokazali da terapija vitaminom C može produžiti život pacijentima u zadnjem stadiju raka **šest puta** u odnosu na ortodoksne metode.

Njihovo je otkriće važno zbog toga što pokazuje da pacijenti s rakom u svoje liječenje mogu uključiti namirnice kojima je izričit cilj produžiti život, no ne nužno i liječiti rak. Ovakvi tretmani mogu doslovce „kupiti vrijeme“ u kojem bi drugi, jači tretmani mogli početi djelovati.

Ta je taktika ključna za slabe pacijente s rakom, tj. one koji imaju malo energije. Slabi pacijenti s rakom hrane se drugačije od snažnih pacijenata s rakom (pogledajte članak o prehrani za oboljele od raka). Slabi pacijenti također trebaju tretmane koji će im kupiti vrijeme za neke žešće tretmane.

Spominjem primjere tretmana koji pružaju snažan poticaj u obliku hranjivih tvari ili antioksidansa koji mogu kupiti vrijeme, no ovdje ću ih navesti nekoliko: vitamin C, Vibe (napitak koji sadrži velike količine vitamina i minerala), Essence Health Blend (mješavina minerala) i sokovi od tzv. supervoća (mangostin, sok od nonija, sok od gojija). Zbog količine glukoze koju takvi supervoćni sokovi sadrže, obično se njihovo korištenje preporuča samo u prvom mjesecu liječenja.

¹⁵ U hrvatskom jeziku se pretežno koristi izraz milje (franc.: milieu).

Važnost zdravih stanica za liječenje raka

Stanice koje nisu zahvaćene rakom, a koje možemo nazvati „zdravim stanicama“ ili „normalnim stanicama“, mogu biti jednako važne u liječenju raka kao i stanice koje jesu zahvaćene rakom.

U prilog toj činjenici govori podatak da mnogo oboljelih od raka (a koje nisu izravno ubili kemoterapija ili zračenje), barem 40% njih, umre zbog loše prehrane. Drugim riječima, njihove zdrave stanice toliko su toksične, izglednule nedostatkom hranjivih tvari i gubitkom energije, da pacijent umire jednako kao da umire od gladi bez raka (ako izuzmemo toksičnost).

Dakako, djelomičan uzrok tome jest kemoterapija, no čak i bez kemoterapije stanice raka ne samo da krađu hranjive tvari, nego krađu glukozu i ostale šećere zdravim stanicama.

Stanice raka to čine zato što fermentacijom stvaraju energiju. Fermentacija troši otprilike 15 puta više energije nego zdrave stanice koje sagorijevaju kisik. Ili, kao što je već navedeno, možda za to nije odgovorna fermentacija već velika redukcija ATP molekula.

Usto, postoji nešto što se zove „kahektički ciklus“. U tom ciklusu stanice raka sagorijevaju glukozu i stvaraju otpadni produkt koji se zove mliječna kiselina ili laktat. Stanice raka izlučuju tu mliječnu kiselinu i ona odlazi u jetra. Jetra onda ponovno pretvaraju mliječnu kiselinu u glukozu. Glukoza se vraća u stanice raka i ciklus ponovno počinje (tj. iz glukoze nastaje mliječna kiselina).

Nevolja je u tome što pretvaranje glukoze u mliječnu kiselinu (u stanici raka) i pretvaranje mliječne kiseline u glukozu (u jetrima) troše goleme količine energije koju otimaju zdravim stanicama.

Pacijenti koji imaju kaheksiju ili ciklus mliječne kiseline po definiciji su pacijenti s rakom u IV. stadiju. Takvim pacijentima potreban je cezijev klorid koji će prekinuti ciklus u stanicama raka i hidrazin sulfat koji će prekinuti ciklus u jetrima. Sve ovo i još nekoliko stvari objašnjeno je u članku o hidrazin sulfatu.

Tako zdrave stanice imaju problema i s energijom i s hranjivim tvarima (a moguće i s toksinima, mikroorganizmima i miktotoksinima – štetnim izlučevinama mikroorganizama). Šteta nanosena zdravim stanicama uzrokuje barem 40% od ukupnog broja smrti oboljelih od raka (tj. pacijent umre prije nego ga/ju ubije rak).

Ovo je zanimljivo jer kemoterapija i zračenje ubijaju mnogo više zdravih stanica nego stanica raka. No moguće je da toksična šteta nanosena normalnim stanicama (koje su preživjele kemoterapiju) na kraju uzrokuje smrt velikog broja pacijenata.

Nema sumnje da je zdravlje i energija zdravih stanica u ključnim organima, kao što su jetra, naročito važno u procesu liječenja raka.

Zbog svega navedenog, alternativno liječenje raka, pogotovo raka u IV. stadiju, treba preplaviti tijelo gustim hranjivim tvarima, i u obliku hrane i u obliku dodataka prehrani. Od njih se pacijent može trenutačno početi osjećati bolje, no glavna im je svrha opskrbiti zdrave stanice prijeko potrebnom energijom i hranjivim tvarima.

Proizvodi koji sadrže takve hranjive tvari i antioksidanse isti su oni koji oboljelima od raka kupuju vrijeme: vitamin C, Vibe, Essence Health Blend, sok od nonija, mangostin, sok od

gojija i dr. To vas ne bi trebalo iznenaditi jer se kupovanje vremena često svodi na zaštitu zdravih stanica kako ne bi zbog neishranjenosti ubile pacijenta. Međutim, i za kupovanje vremena i za silovito jačanje organizma hranjivim tvarima važni su vitalni organi.

Ponekad se ova provala energije i činjenica da se pacijent dobro osjeća brkaju s izlječenjem raka. Navedeni proizvodi ne ubijaju stanice raka istom brzinom kojom postižu da se pacijent dobro osjeća.

Postovi uz sok

Rijetki alternativni tretmani za liječenje raka upotrebljavaju post uz sok, većina radije upotrebljava dijetu. No, želim spomenuti postove uz sok iz razloga koje ću uskoro spomenuti.

Postovi uz sok prakticiraju se već desetljećima. Brandtova kura groždem uključuje post u kojem se konzumira samo grožđe. Druga je mogućnost uzimati sok od mrkve ili sok od cikle, umjesto grožđa. Breussova metoda liječenja raka također se sastoji od posta uz sok.

Teorija i za post uz sok kaže da tijelo (dakle, **stanice raka**) nema što jesti osim onoga što u njega unosimo (dakle, onoga što jedemo i pijemo). Ako vam se prehrana sastoji od mliječnih frapea i čokoladnih pita, vaše stanice raka uživat će u pravoj gozbi (i više nego vi).

No što ako osoba NE JEDE NIŠTA i pije samo sok jedne ili dvije vrste prirodnog povrća, voća, ljekovitog bilja i/ili drugih biljaka? U tom slučaju, kao što je spomenuto, tijelo nema što jesti i piti osim onoga što u njega sami unesete.

U slučaju Brandtove kure groždem, tijelo dobiva samo sok cjelovitog ljubičastog, crvenog i crnog grožđa. Za te je vrste grožđa poznato da sadrže više od desetak hranjivih tvari koje ubijaju rak. Tako za vrijeme Brandtove kure groždem stanice raka imaju pristup samo hrani bogatoj hranjivim tvarima koje ubijaju rak! Štoviše, glukoza iz grožđa pomaže prenijeti pogubne hranjive tvari u stanice raka.

Ljudi se ponekad čude kako je moguće rak izliječiti ispijanjem soka. Ako se grožđe koristi u sklopu posta uz sok, može liječiti rak.

Post uz sok može trajati između 3 i 6 tjedana, ali ne bi smio trajati dulje od 42 dana bez nekoliko dana pauze. Za vrijeme posta bilo bi pametno svakih par tjedana vaditi krv i provjeravati važne minerale i ostale hranjive tvari. Nakon posta, može uslijediti tjedan ili dva dobre dijetete za rak, a zatim je, u nekim slučajevima, moguće prema potrebi ponoviti post uz sok.

Važnost postova uz sok postala je još veća s obzirom na to da FDA, FTC i Codex (UN-ov ekvivalent FDA-i) pokušavaju dokinuti DOSTUPNOST prirodnih tvari koje se koriste u alternativnim terapijama. Primjerice, sedmero je ljudi uhićeno, zadržano u zatvoru ili su ih pak ugnjetavali federalni agenti u pokušaju da zadrže lančanu molekulu acemanana podalje od tržišta.

Uzrok ili simptomi

Svi znaju da ortodoksna medicina liječi simptome a ne uzroke. Zapravo, „Trgovci rakom“ nemaju interesa znati što zaista uzrokuje rak jer bi ta informacija mogla dovesti do

jednostavnog prirodnog lijeka (što već nekoliko puta i jest). U stvari, kao što je već navedeno, glavni uzrok raka su uzgoj i prerada hrane, unutarnji teren, imunosni sustav i kancerogene tvari.

Međutim, u nekim je slučajevima potrebno tretirati simptome raka da bi osoba dobila vremena za liječenje uzroka.

Primjerice, većina alternativnih metoda liječenja raka djeluju tako da ubijaju stanice raka, bilo izravno bilo neizravno. Dok je jasno da se te metode bave samo simptomima raka, ponekad mogu spasiti život ako se prvo pozabave simptomima.

U mnogim slučajevima, **nakon** što je alternativno liječenje raka provedeno, uzrok raka (loš „unutarnji teren“, nedostatak nužnih masnih kiselina, mikroorganizmi, mikotoksini itd.) još uvijek je nepokolebljivo prisutan. Dok je općepoznato da to vrijedi za ortodoksne metode liječenja, rijetki na to pomišljaju u okviru alternativne medicine.

Stoga, ako osoba samo „guta tablete“ da izliječi rak, jednom kad je rak izliječen, pacijent se još uvijek treba pozabaviti svojim unutarnjim terenom i imunosnim sustavom.

Ovo je još jedan razlog koji govori u prilog važnosti prehrane za oboljele od raka. Prehrana na navedenoj internetskoj stranici zadovoljava kriterije iz knjiga Roberta O. Younga (uz iznimke koje su objašnjene). **Stoga, dok tretman tretira simptome raka (npr. stanice raka), prehrana tretira uzrok raka i pritom se ne miješa u samo liječenje!**

Bilo je previše slučajeva u kojima se osoba izliječila od raka alternativnom medicinom da bi se rak vratio nakon nekoliko mjeseci. Iznimno je važno da se pacijent koji je prebolio rak ne vrati starom načinu života onoga časa kad pomisli da je izliječen.

Dijeta/tretman Lorraine Day sastoji se od vrlo specifične prehrane koja uključuje pretežno cjelovitu, sirovu hranu. Dijeta je zapravo ono što „liječi“ rak **jer gradi imunosni sustav**. Nemoguće je „izliječiti“ rak a da se ne izgradi „unutarnji teren“ i imunosni sustav! Međutim, i ona uključuje nekoliko stavki koje tretiraju simptome raka (npr. stanice raka), preciznije sok od mrkve i divlji ječam u prahu (eng. barleygreen powder)

Kojim god tretmanom uništili stanice raka ili ih vratili u normalno stanje, potrebno je poduzeti mjere da rak dugoročno „izliječite“ posebnim načinom ishrane. **Možda bi bilo najbolje razmišljati u terminima „kratkoročnog“ liječenja (tj. liječenja simptoma raka) i „dugoročnog“ liječenja (tj. liječenja „unutarnjeg terena“ i imunosnog sustava).**

Vrlo je važno u glavi razlučiti sredstva koja tretiraju „simptome“ raka (dakle, stanice raka) i sredstva koja „liječe“ rak (ona koja grade unutarnji teren, ubijaju mikroorganizme, izgrađuju imunosni sustav, itd.). Ljudi prečesto misle da su se izliječili od raka kad su im stanice raka mrtve, pa se onda vrata starom načinu života.

Treća lekcija u ovome vodiču govori o tome što treba činiti kad se nađete u remisiji. Valja upamtiti tzv. pravilo palca: 80% vaše prehrane nakon liječenja treba biti u skladu s prehranom za liječenje raka koja vam je pomogla u izlječenju. Ostalih 20% ne bi smjeli biti pomfrit i slatkiši, već razumna hrana.

Upale, oticanje i zagušenje

Nesumnjivo u borbi protiv raka među najteže stvari spada nošenje s upalama, oticanjem i zagušenjem koji prate mnoge vrste raka.

Mnoge alternativne metode liječenja ubijaju stanice raka. To može biti i dobro i loše. Loša je strana to što stanica raka, prije nego će umrijeti, postane još bolesnija nego što jest. U tom trenutku imunostani sustav prepoznaje stanicu kao bolesnu i napada je. To može pogoršati upalu, oticanje ili zagušenje prije nego se stanje popravi.

Tako **mnoge alternativne metode liječenja raka mogu pogoršati upale, oticanje i zagušenje prije nego će ih smanjiti**. To može biti opasno u mnogim situacijama kao što su neki slučajevi raka mozga, raka pluća itd.

Postoji, međutim, nekoliko alternativnih metoda koje po svemu sudeći ne pogoršavaju upale, oticanje i zagušenje. Protokol Billa Hendersona jedna je od njih. Srećom, riječ je o pravom tretmanu IV. stupnja.

Kako se služiti svjedočanstvima

Mnogo je ljudi, nažalost, griješilo pri sastavljanju svojih tretmana zato što nisu znali interpretirati precizna, iskrena i dobronamjerna svjedočanstva. Govorit ću o dvama velikim problemima koji se javljaju pri interpretiranju svjedočanstava, **makar ona bila posve istinita**.

Prvo, pretpostavimo da osoba započne dijetu sirovom hranom (npr. sok od mrkve, sok od cikle i sl.), zajedno s nekim drugim stvarima, i izliječi se od raka. Potom stavi svoje svjedočanstvo na internet. Pretpostavimo i da je ta osoba imala rak III. stadija i nikad nije prolazila kroz nikakvo ortodoksno liječenje.

Pretpostavimo sada da neka druga osoba pretražuje internet. Pretpostavimo da ima rak u IV. stadiju jer je prošla ortodoksno liječenje i poslana je kući da umre.

Ta bi osoba mogla naići na ono svjedočanstvo i pomisliti: „Ajme, ovaj tretman liječi rak, idem ga primijeniti.“ Nažalost, dijeta sirovom hranom, u kombinaciji s podugačkim popisom drugih tretmana III. stupnja, vjerojatno neće izliječiti pacijenta s rakom u IV. stadiju.

Zbog toga morate paziti da čitate svjedočanstvo koje je sukladno ozbiljnosti vašeg raka.

Međutim, čak i ako postupite tako, postoji jedan potencijalan problem. Isti tretman možda može izliječiti rak u III. stadiju, ali ukupno gledajući ima vrlo nisku stopu izlječenja za slučajeve raka u IV. stadiju. Objasnit ću.

Zamislimo da je naš hipotetski izliječeni pacijent bio pacijent s rakom u IV. stadiju, kao i osoba koja čita svjedočanstvo. Doslovno svaki tretman III. stupnja izliječit će mali postotak pacijenata s rakom u IV. stadiju. Pretpostavimo, dakle, da dijeta sirovom hranom kod pacijenata s rakom u IV. stadiju ima stopu izlječenja od 15% (ne znam koliko iznosi ta stopa, ali ova brojka zvuči razumno osim ako se poseban voćni sok ne zamijeni grožđem u Brandtovoj kuni grožđem). Pretpostavimo sada da je jedan od tih 15% pacijenata stavio svoje svjedočanstvo na internet.

Na internetu sada imamo valjano svjedočanstvo pacijenta s rakom u IV. stadiju. To svjedočanstvo čita drugi pacijent koji također ima rak IV. stadija. Ako drugi pacijent primijeni tu terapiju, ima 15% šanse da se izliječi. To možda zvuči dobro, no u stvarnosti postoje tretmani IV. stupnja koji imaju znatno veću stopu izlječenja od tih 15%.

Svjedočanstva su nešto divno i volio bih da ih na internetu ima deset tisuća puta više nego što ih ima sada, no čitatelj mora znati kako ih interpretirati.

Stopa izlječenja

Kad smo rekli da neki tretmani IV. stupnja imaju znatno višu stopu izlječenja nego što je to 15%, možda se pitate kolika je stopa izlječenja u ortodoksnoj medicini.

Kada razmišljate o „izlječenju“ od raka, vjerojatno mislite da će osoba koja se „izliječila“ od raka umrijeti od starosti a ne od raka. To bi bilo logično. Osoba je „izliječena“ od raka ako neće umrijeti od raka ili posljedica liječenja raka – NIKAD.

Ili bi se moglo reći da je netko „izliječen“ od raka ako ima manji ili jednaki broj stanica raka od prosječne osobe.

Imajući na umu takvu definiciju, kolika je „stopa izlječenja“ u ortodoksnoj medicini? Manja od 3%. No ako odete na internetsku stranicu Američkog društva za rak (eng. American Cancer Society), vidjet ćete stope izlječenja od 45% ili 55%, ili koliko god. O čemu se tu radi?

Radi se o tome da vidite vrh ledenjaka koji predstavlja obmanjivanje od strane ortodoksne medicine. Oni upotrebljavaju beskorisnu „stopu petogodišnjeg izlječenja“¹⁶. Mnogi oblici raka sporo rastu pa zbog toga imaju vrlo visoku „stopu petogodišnjeg izlječenja“. No ortodoksna medicina nije izliječila takve pacijente, a vjerojatno im nije ni produžila život. Samo je upotrijebljen obmanjivački statistički trik.

Zašto morate znati kako funkcioniraju planovi liječenja

Prvo što morate razmotriti je kako različiti planovi liječenja funkcioniraju. Iznimno je važno znati kako točno različiti planovi liječenja funkcioniraju da biste mogli odabrati pravi plan liječenja za datu situaciju. Prvo o čemu valja govoriti je činjenica da mnogi, ali ne i svi, planovi alternativnog liječenja spadaju u nekoliko glavnih kategorija (ova sredstva ubijaju stanice raka):

1) Prva kategorija obuhvaća opskrbljivanje stanica raka većim količinama kisika. Ako stanice raka nemaju dovoljno kisika, one bujaju. Bez kisika, vaš se rak širi poput požara. Kako stanice raka dobivaju sve više i više kisika, stanice raka sve se sporije šire. Kada dobiju dovoljno kisika, umrijet će. Nekoliko boljih planova liječenja zamišljeni su tako da stanice raka opskrbe kisikom! Postoji nekoliko kreativnih načina da se to postigne. Primjerice, antioksidansi obično spadaju u ovu kategoriju jer oslobađaju molekule kisika koje se već nalaze u tijelu. Vodikov peroksid pak unosi nove molekule kisika u tijelo.

2) Druga općenita kategorija jest lužnatost. Stanice raka vrlo su kisele i ako razina lužnatosti postane previsoka (8,0 ili više **unutar stanice raka**), umrijet će. (Ponovno napominjem, STANICE RAKA, NE TIJELA, mogu postići pH 8,0). Postoji nekoliko načina da stanice raka dosegnu tu razinu lužnatosti, ali cezijev klorid daleko je najbolje dokazani način da se ona postigne. Cezijev klorid ne samo da ubija stanice raka, nego odmah zaustavlja širenje raka i u većini slučajeva ukida bolove izazvane rakom u roku jednog ili dva dana.

¹⁶ Ukoliko pacijent koje je uključen u odgovarajuću statistiku umre nakon 5 godina plus jedan dan, svejedno će biti svrstan pod rubriku „stopu petogodišnjeg izlječenja“ tj. kao da je „ozdravio“.

3) Treći je način da se stanice raka ubiju izravno prehranom (umjesto kisikom). Postoji uistinu mnogo hranjivih tvari koje ubijaju stanice raka. Ljubičasto grožđe, zajedno s košticama, sadrži preko desetak hranjivih tvari koje ubijaju rak. Problem predstavlja unošenje tih hranjivih tvari u stanice raka. Jedan od problema je prolazak hranjivih tvari kroz probavni sustav. Debelo crijevo ih čisti i posebno je važno izbjeći klor. Postoje i načini da se stanice raka natjeraju da apsorbiraju hranjive tvari koje ubijaju rak. Najbolji način da se to postigne su kratki postovi (12 do 24 sata). Postoji način da se molekule „vežu“ zajedno, pri čemu se jedna molekula probija u stanicu raka i za sobom vuče drugu molekulu, molekulu koja ubija stanicu raka.

4) Četvrta općenita kategorija obuhvaća zaustavljanje širenja raka. Kisik to čini, no postoje i drugi načini koji djeluju na kolagen koji se nalazi između stanica raka ili pak sprečavaju ulazak glukoze u stanice raka. U teoriji, ako se rak ne može širiti, kada postojeće stanice raka umru – umrijet će i rak. Do sada se stope izlječenja s metodama koje se služe ovim pristupima nisu pokazale visokima poput stopa izlječenja s nekim drugim metodama napada. Ove metode treba dopuniti metodama koje izravno ubijaju stanice raka.

5) Peti je način ojačati imunosti sustav¹⁷. Ove tehnike, obično posebne dijetete i dodaci prehrani, u osnovi jačaju određene dijelove imunostnog sustava koji se bave rakom (veći dio imunostnog sustava ne bavi se stanicama raka). Tada se imunosti sustav uhvati ukoštac s rakom. U posebnim dijetetama, ono što ne jedete jednako je važno kao i ono što jedete. Ovi planovi liječenja (npr. makrobiotika, sirova hrana, Jon Barron, itd.) ne djeluju brzo kao neki drugi planovi liječenja i ljudi koji imaju manje od godine života trebaju ih značajno

¹⁷ O drugim najčešćim izvorima vrlo jakih toksina i mikroorganizama u tijelu koji iznuruju imunosti sistem

Općenito se konstantni izvori toksina u tijelu nazivaju „**kronična žarišta**“. U komplementarnoj/alternativnoj medicini posvećuje se vrlo velika pažnja eliminaciji i saniranju ovih žarišta. Ona iscrpljuju i iznuruju imunosti sistem koji ih više ne može „ugasiti“. Kronična žarišta mogu biti bilo koja upala u tijelu. Najčešće se radi o mandulama, sinusima, kroničnim upalama npr. jajnika, mjehura, prostate, tankog ili debelog crijeva. Ipak, najveći i najčešći i najveći problem je tzv. „mrtvi zub“. Bez saniranja kroničnog žarišta vrlo je teško, ako ne i nemoguće trajno oporaviti imunosti sistem. U komplementarnoj/alternativnoj medicini smatra se da **se tumor može razviti isključivo u tumorskom miljeu. Ali u tumorskom miljeu ne mora nužno nastati tumor. Do njega dolazi ukoliko je istovremeno došlo do oslabljenja/sloma imunostnog sistema.**

Ukoliko je npr. crijevna sluznica godinama u stanju upale dolazi do pojave polipa na crijevnoj sluznici (dobročudni tumor). Iz njega se s vremenom (zbog i nadalje poremećenog miljea, kronične upale i iscrpljenosti imunostnog sistema) može razviti rak crijevne sluznice tj. rak crijeva.

Ukratko o avitalnom zubu (mrtvi zub, zub bez živca)

Zub koji je jako oštećen karijesom često se „spašava“ time da se zbog nedostajuće mase zuba („došlo se do živca“) živac zuba odstrani, a glavni i veći kanal živca ispune se jednom vrstom punila/plombe. Laici prečesto ovaj postupak poistovjećuju s „izlječenjem“ zuba. Tu zabludu vrlo često podržavaju/dijele i sami stomatolozi.

Ovaj postupak argumentira se time da zub ostaje funkcionalan, često još dugi niz godina.

Svaki korijen zuba (sjekutići imaju po jedan korijen, a kutnjaci i do 4 korijena) ima oko 500 kanalića vrlo malenog promjera koje je danas potpuno nemoguće zapuniti. Njihova ukupna dužina (po korijenu) mjeri se po nekim autorima – kilometrima.

S vremenom avitalni zub promijeni boju (postaje taman), a pri vadjanju zuba pokazuje se kao iznimno krt/krhak, obavijen sluzi, intenzivnog mirisa(smrada). Odumrlo tkivo unutar kanalića je iznimno otrovno (mercaptan, tioeter) i difundira u okolno tkivo desni, glave i tijela. Postaje prava tvornica otrova, pravo žarište koje je stalni problem za imuni sistem. Ukoliko imuni sistem još dobro djeluje, dolazi do pokušaja leukocita da odstrane toksine i mrtvo tkivo te se stvara npr. Granulom (kronična upala s gnojnom vrećicom).

Mrtvo tkivo je mrtvo tkivo i tijelo ga nastoji odstraniti. Stvaranjem granuloma i/ili oteklinom, tijelo u osnovi želi istisnuti/izbaciti zub iz tijela.

Utjecaj toksina iz avitalnog zuba proteže se na cijeli organizam.

Eksperiment Bartelstone/Djerassi : u masu za ispunjavanje kanala dodan je radioaktivni jod (J-131). Već 20 sati kasnije može se radioaktivni jod registrirati u štitnjači. To znači da se i sve ostale otrovne tvari (iz nekroze tkiva) također neometano šire tijelom i opterećuju imuni sistem neprekidno godinama.

Egert Miehleke eksperiment : zdravim pokusnim životinjama injicirane su minimalne količine tvari iz vrećice granuloma. Ukoliko je ovaj postupak ponavljan višestruko došlo je unutar nekoliko tjedana do teških oštećenja jetre i kao posljedica istog – smrt životinja (laboratorijskih štakora). Osim smrtonosnih oštećenja jetre, došlo je do cijelog niza upalnih i degenerativnih promjena u svim organima, ponajviše u krvnim žilama, zglobovima i mišićima. Osim toga registrirana je jak pad i iscrpljenost imuniteta.

Sličnih studija postoji vrlo mnogo, obavljene po svim zemljama svijeta. Čak je u „Aerzte Zeitung“ („Liječničke novine“) od 19.5.2008 navedena studija Univerziteta Philadelphia. Postoji direktna veza između zdravlja zubi i raka. Pacijenti s poznatim upalnim procesima (zubi/desni) imaju - 136 % veći rizik raka na jednjaku, 68% tumora u području vrata i glave, 54% raka na plućima.

Vrijednosti su neovisne o pušenju cigareta. Studija obavljena sa 5000 pacijenata s rakom i 10.000 zdravih osoba kao kontrolna grupa.

nadopuniti (navedeno pravilo palca). Sirova hrana ima daleko više ključnih enzima nego kuhana hrana (kuhanje ubija enzime), a trend među alternativnim metodama liječenja očito se priklanja prehrani koja uključuje sirovu, organski uzgojenu hranu i koja u potpunosti isključuje mliječne proizvode, meso itd. Ljudima koje je ortodoksna medicina poslala kući da umru ova je stavka kratkoročno mnogo manje važna. Njihov je imunski sustav toliko uništio ortodoksna medicina da čak ni otrovanje elementa imunskog sustava neće imati neposrednog efekta.

6) Šesti način da se ubiju stanice raka njihovo je izgladnjivanje nasmrt. Stanice raka trebaju goleme količine glukoze i drugih šećera da bi mogle preživjeti. Zdrave stanice trebaju daleko manje glukoze i drugih šećera. Breussova dijeta jest 42-dnevni „post“, gdje jedina dopuštena hrana sadrži vrlo nisku razinu glukoze i ostalih šećera (pojednostavljeno rečeno, zapravo je cijeli proces bitno složeniji). Stanice raka doslovno umiru od gladi, ali normalne stanice mogu preživjeti „post“. (Napomena: obično kad ljudi, koji se bave alternativnom medicinom, govore o „postu“, svaki dugoročniji „post“ uključuje hranu, samo su dozvoljene vrste hrane vrlo ograničene. Usto su za vrijeme „posta“ obično dopuštene neograničene količine prirodne ili destilirane vode, radi detoksikacije).

Ovo nisu jedini načini na koje se alternativne metode liječenja bore s rakom, ali većina dokazanih planova liječenja spada u navedene kategorije. Ispostavilo se da stanice raka ne samo da se bitno razlikuju od zdravih stanica, nego su i vrlo krhke i lako ih je bez posljedica uništiti.

K tome valja napomenuti da se gotovo sve vrste raka mogu tretirati jednako. Iznimke su rak mozga (zbog krvno-moždane barijere), rak kostiju i koštane moždine (jer nema krvnih žila koje vode ravno u stanice raka) i leukemija (koja započinje u koštanoj srži). Ove i još nekoliko vrsta raka zahtijevaju posebnu pažnju.

(Napomena: Napisao sam članke o nekoliko specifičnih vrsta raka, između ostalog o raku mozga i leukemiji. Linkove na te članke moguće je pronaći u 5. koraku na početnoj stranici moje internetske stranice.)

Ono što stvarno morate znati jest koliko brzo ove metode liječenja djeluju. Primjerice, osoba kojoj je ostalo manje od četiri mjeseca života ne bi trebala koristiti laetril ili metaboličku terapiju jer ti tretmani ne djeluju dovoljno brzo. Takvi bi ljudi trebali provoditi neki tretman IV. stupnja.

Shodno tome, u takvoj se situaciji prekasno osloniti na jačanje imunskog sustava dovoljno brzo da bude od pomoći. Jačanje imunskog sustava nije pogrešno (za kasniju primjenu), ali se neće ojačati dovoljno brzo da pomogne u roku četiri mjeseca.

Još o Rifeovom stroju

Royal Rife bio je genij. U 1930-ima je dizajnirao nevjerojatan mikroskop koji bi i po današnjim mjerilima bio čudestan. Smislio je kako se pomoću radiovalova mogu ubijati mikroorganizmi, a zatim je izradio stroj kojim je moguće ubijati mikroorganizme unutar stanica raka. I učinio je još mnogo toga.¹⁸

Nažalost, dok je on bio u najproduktivnijim godinama, na čelu AMA-e bio je možda najkorumpiraniji čelnik AMA-e ikad. O njemu je napisana knjiga „Medicinski Mussolini“ (eng.

¹⁸ Više članaka o istraživanjima R. Rife-a objavljeno je u hrvatskom izdanju časopisa NEXUS

Medical Mussolini), što mnogo govori o njegovoj osobnosti.

Ni najmanje ne dvojim da bi, da nema toliko korupcije među „Trgovcima rakom“, stopa izliječenosti raka jednog dana dosegla 99,9%.

Ako taj dan ikada svane, liječenje raka zamišljam na sljedeći način:

- 1) Pacijentu je u liječničkoj ordinaciji dijagnosticiran rak,
- 2) Provodi se brza analiza da se ustanovi o kojoj je vrsti mikroorganizma riječ,
- 3) Pacijent odlazi u drugu ordinaciju gdje se odmah podvrgava tretmanu Rifeovim strojem, koji je podešen da ubije specifičnu vrstu mikroorganizma o kojoj je kod njega riječ,
- 4) Prije odlaska, pacijentu je propisana stroga dijeta Roberta O. Younga, zajedno s nekoliko ključnih dodataka prehrani koje valja uzimati svakodnevno,
- 5) Dodatni tretmani Rifeovim strojem traju još dva do tri tjedna,
- 6) Dijeta i dodaci prehrani primjenjuju se još dva do tri mjeseca,
- 7) Pacijent odlazi na pregled u ordinaciju, gdje ga proglašavaju izliječenim,
- 8) Pacijentu se propisuje dijeta za prevenciju raka, koja između ostaloga uključuje Budwigovu dijetu i dijetu Roberta O. Younga.

Tako jednostavno. Trebalo bi biti tako jednostavno. Da je medicinska zajednica prihvatila Royala Rifea (što su mnogi ljudi njegovog vremena htjeli), rak bi danas bio tek fusnota u povijesti. Ne bi bio opasniji od obične gripe.

S deset ili dvadeset milijuna dolara, uglavnom za usavršavanje novog Rifeovog stroja (što je cijena jedne jedine rijetke umjetnine), nekoliko godina istraživanja, uklanjanjem korumpiranih političara, uklanjanjem korumpiranih AMA-e, ACS-a itd., u roku nekoliko godina stopa izliječenosti od raka premašila bi 99%. To je činjenica.

Protokol Boba Becka, koji je trenutno najbolja elektromedicinska metoda liječenja raka, također nailazi na nezainteresiranost medicinskih krugova.

Budućnost alternativne medicine je u elektromedicini, u to nema sumnje. Protokolom Boba Becka uništava se ključni enzim na površini svake vrste mikroorganizma. Mikroorganizmi postaju bespomoćni. Glavni razlog zbog kojeg se protokol Boba Becka ne koristi kod više pacijenata je taj što su se prvo obratili ortodoksnoj medicini i više ne mogu prestat uzimati propisane lijekove.

Rifeov stroj (niti jedan od postojećih Rifeovih strojeva nije dobar kao što je bio prvi) koristi harmonijsku frekvenciju za svaki mikroorganizam koja će ga rastaviti i u trenu ubiti.

Ove su dvije metode primjeri budućnosti alternativnog istraživanja raka.

Izvor: cancertutor.com

Prilog s fotografijama preparata vitalne krvi u tehnici mikroskopije u tamnom polju (Vanja Kovačić)

Mikroskopija vitalne krvi u tamnom polju jednostavna je optička metoda kojom se promatraju i analiziraju razne promjene koje nastaju starenjem krvi.

Uzima se kapljica krvi iz jagodice prsta koja ostaje u izvornom obliku, ne mijenja se kemikalijama ili bojom. Preparat se promatra intenzivno prvih 5-30 minuta i u redovitim razmacima do 3 dana. Dugotrajno promatranje znatno upotpunjuje i produbljuje informacije dobivene kratkim promatranjem.

Samo ime mikroskopija u tamnom polju (MTP) odnosi se na način osvjetljavanja preparata, u ovom slučaju kapljice krvi.

Priložene slike su u povećanju od 1000x ili više.

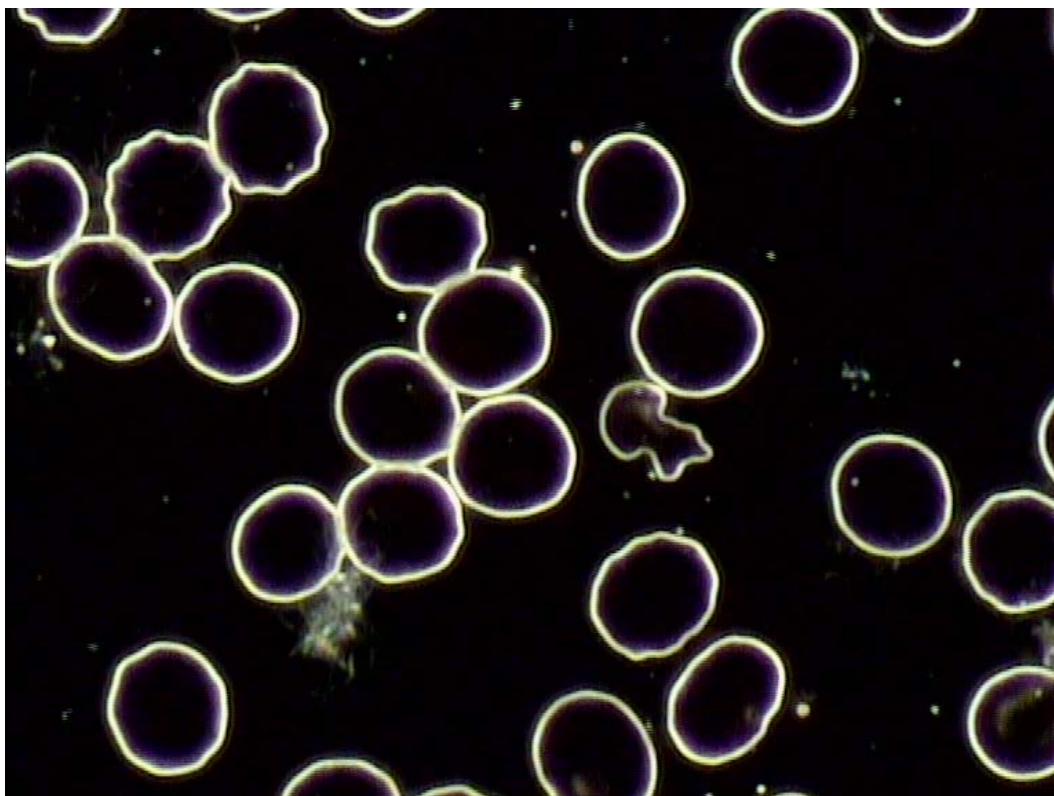
Kod ove dijagnostičke metode smatra se da je krv reprezentant miljea tijela, a time i organa u tijelu. Ukoliko je ova važna tekućina u tijelu tj. krvne stanice također inficirane, smatra se da negdje u tijelu postoji oslabljeni i „oboljeli“ organ ili tkivo koji je izvor parazitskih formi koje se stoga također nalaze i u krvi i šire tijelom.

Krv (preparat na stakalcu) je izvan tijela, cirkulacije, na sobnoj temperaturi i na svjetlu, te dolazi do propadanja krvi i istovremeno do razvoja parazitskih formi ukoliko ih u krvi ima. Zbog promijenjenog miljea propadajuće krvi postojeći mikroorganizmi „rastu“, napuštaju inficiranu stanicu i/ili traže novog „domaćina“.

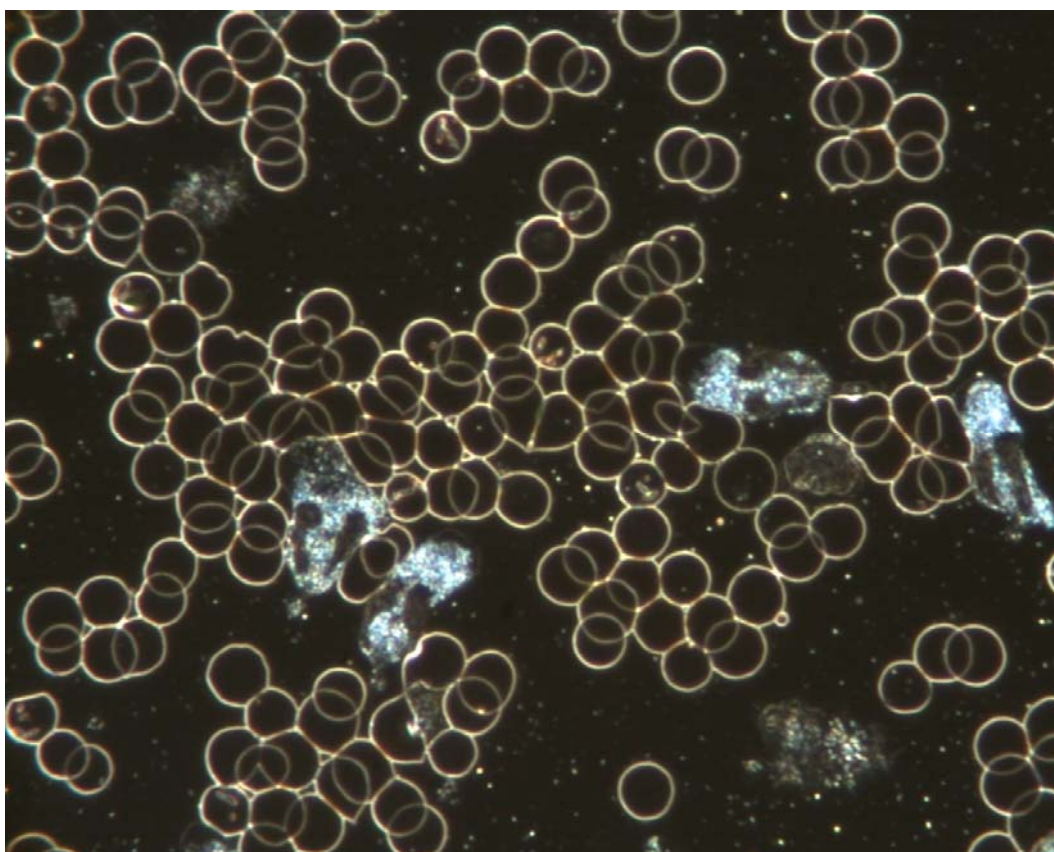
Smatra se da preparat krvi zdrave osobe treba biti bez prisustva mikroorganizama.

Postoji mnogo različitih vrsta „izraslina“ iz eritrocita (crvena krvna stanica). Sve „izrasline“ smatraju se opasnim. Postojanje mikroorganizama u krvi opisuje se ovisno o intenzitetu „infekcije“ - kao kanceroza (tumor/rak je poznat ili još uvijek nepoznat tj. nije još dijagnosticiran) ili kao - prekanceroza (promijenjen je milje tijela, postoji infekcija u tijelu i jasna tendencija za razvoj tumora ili tumor u nastajanju). Često nije moguće razlikovati „jaku prekancerozu“ od „postojeće kanceroze“.

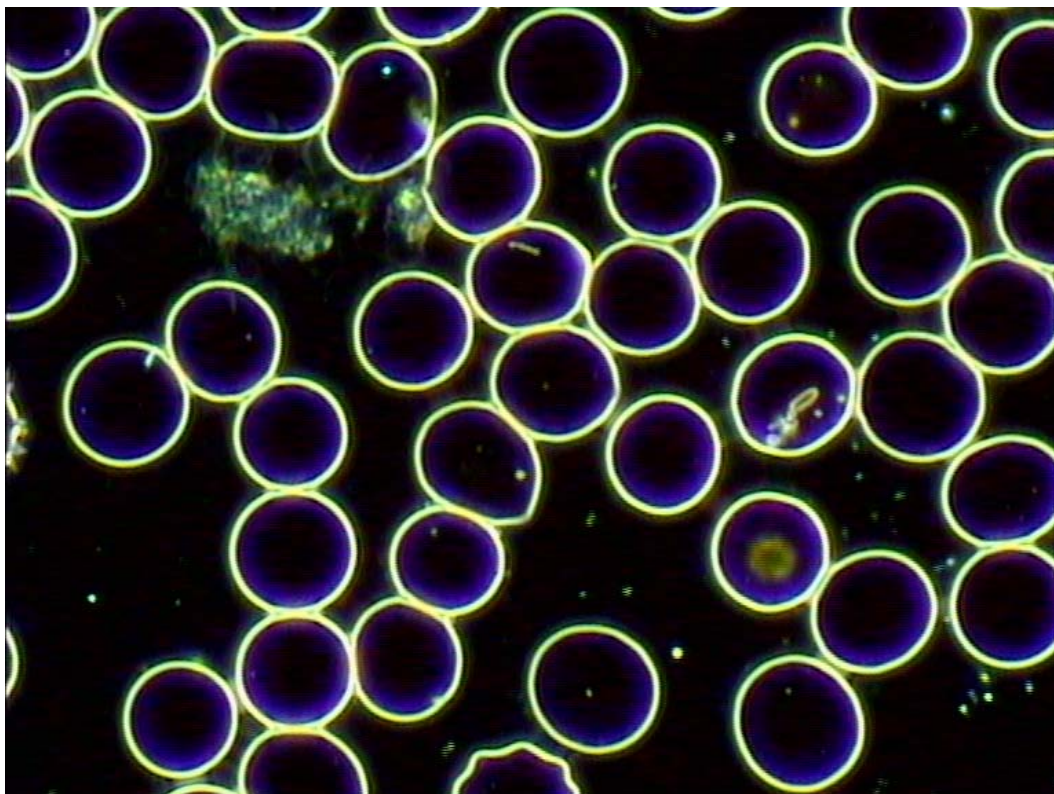
U ortodoksnoj medicini smatra se da u našim klimatskim uvjetima postoji samo nekoliko parazitskih formi koje se mogu detektirati u krvi (npr. sifilis, borelioza, malarija). No, već je desetljećima poznato cijelom nizu liječnika i biologa da postoji tzv. „obligatorna krvna parazitoza kod kanceroza i prekanceroza“. Više podataka o tome može se lako pronaći na internetu.

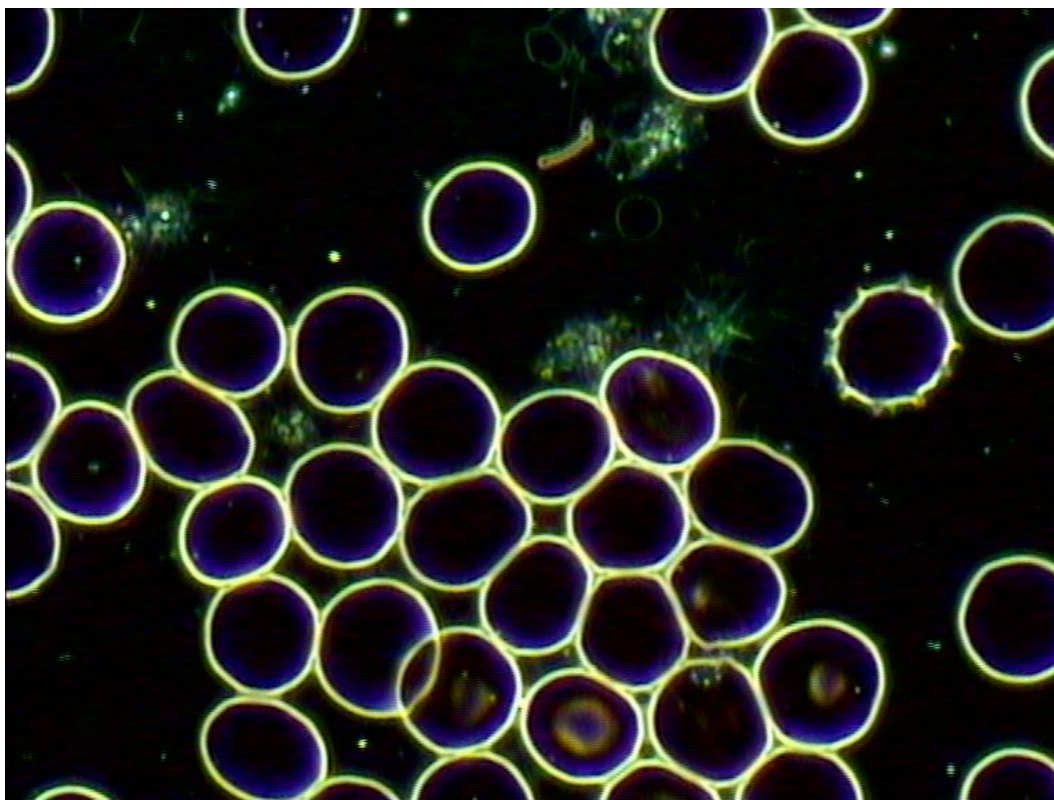
Slika 1. Primjer zdravih eritrocita. Pojavljuju se pojedinačno, podjednake su promjera, limfa je čista.

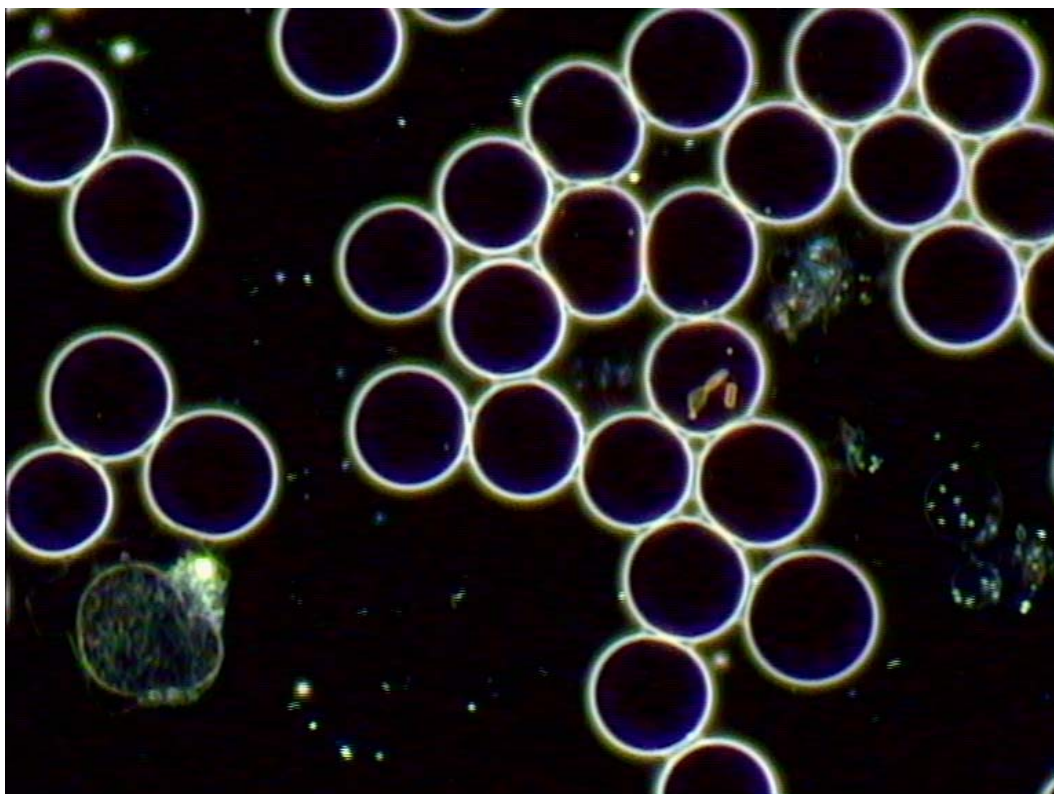
Slika 2. Primjer zdravih eritrocita. Pojavljuju se pojedinačno, podjednake su promjera, limfa je čista, djelotvorni leukociti (granulociti) u akciji.

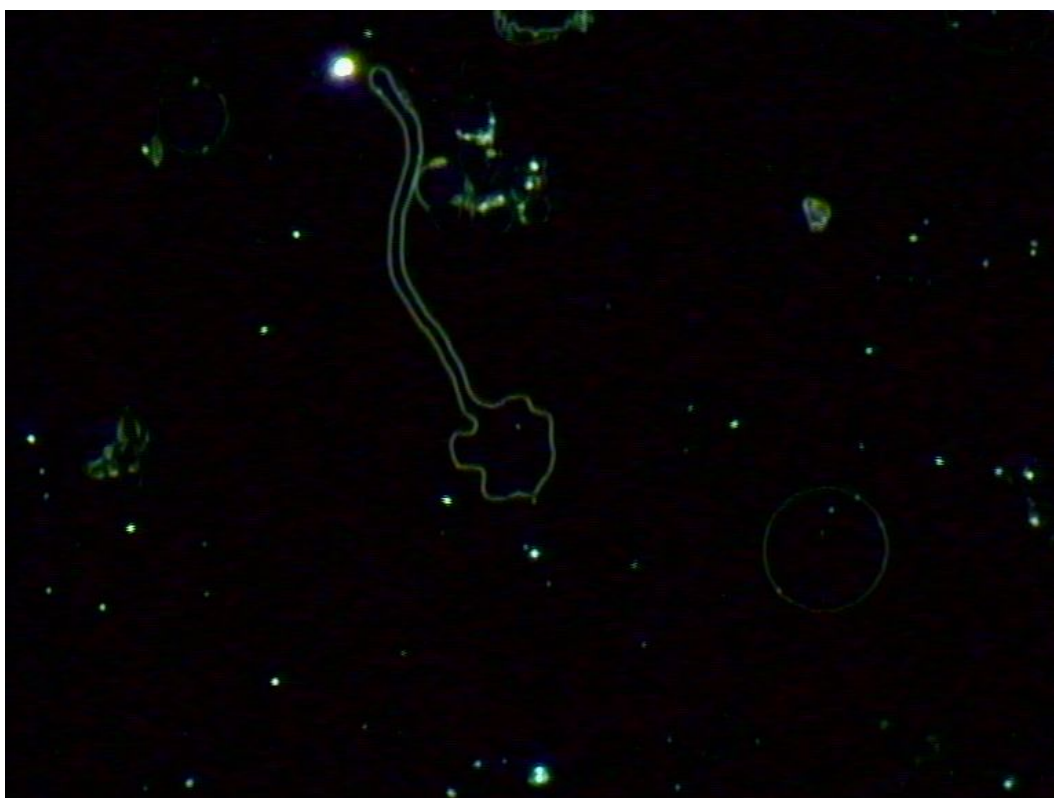
Slika 3. Primjer eritrocita s intracelularnim mikroorganizmom (bakterijska forma).
Primjer eritrocita u kojem je već na djelu glikoliza (žučkasti odbljesak).

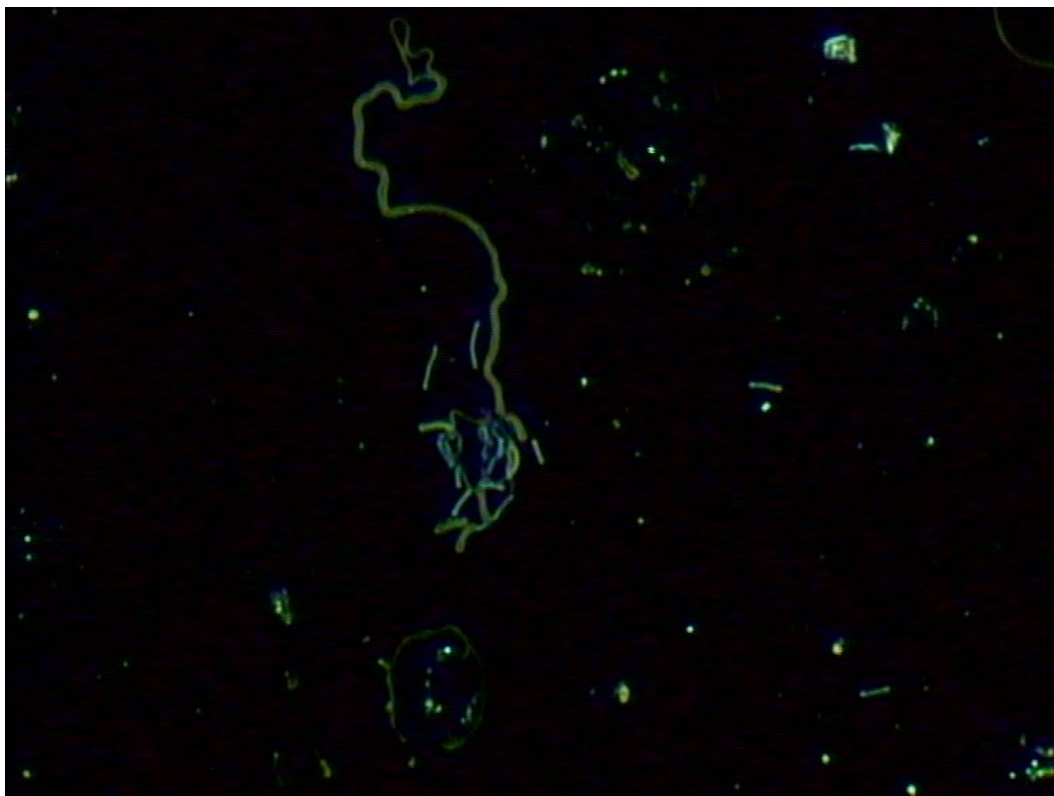
Slika 4. Primjer mikroorganizma u plazmi (velika bakterijska forma).

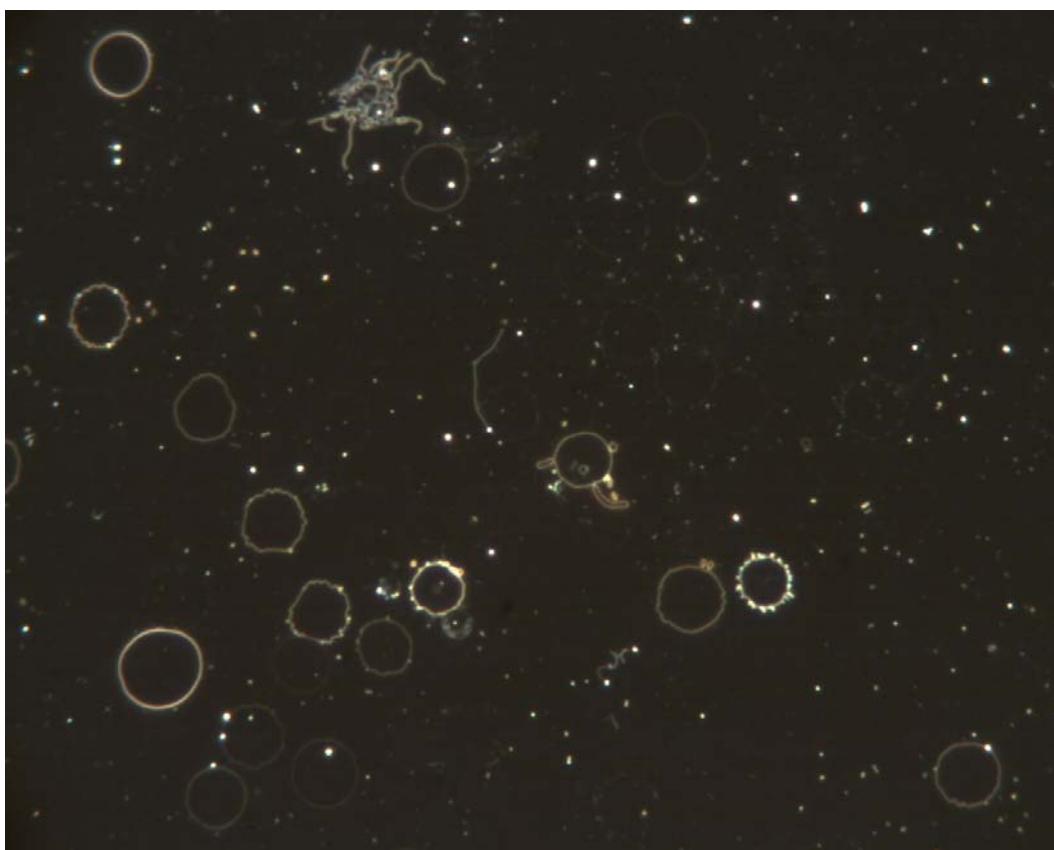
Slika 5. Primjer eritrocita s više intracelularnih mikroorganizama.

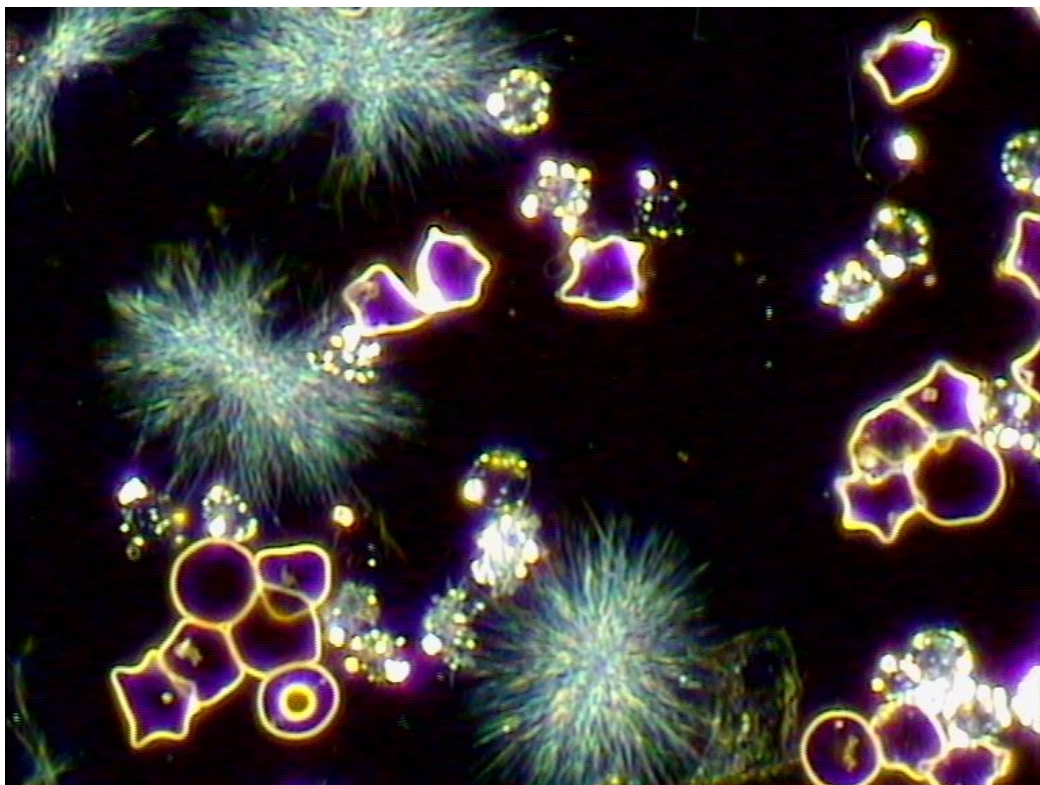
Slika 6. Primjer razvoja intracelularnih mikroorganizma nakon više sati.

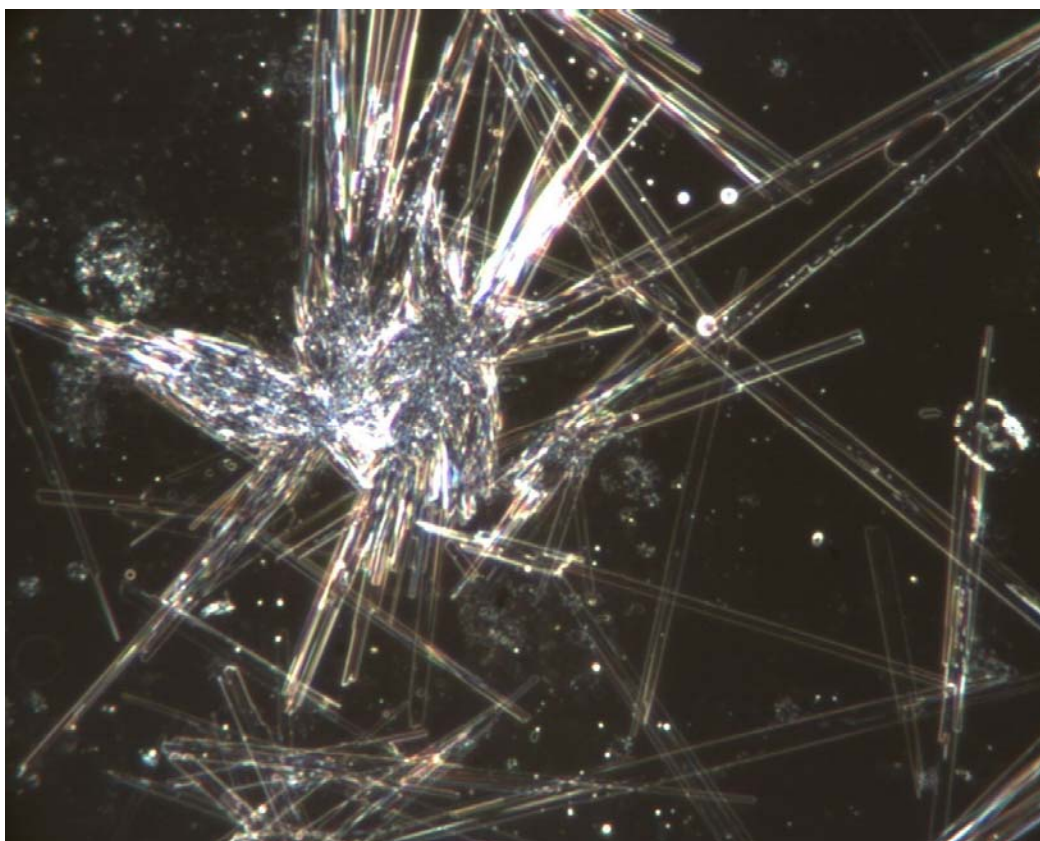
Slika 7. Primjer razvoja intracelularnih mikroorganizma nakon više sati.

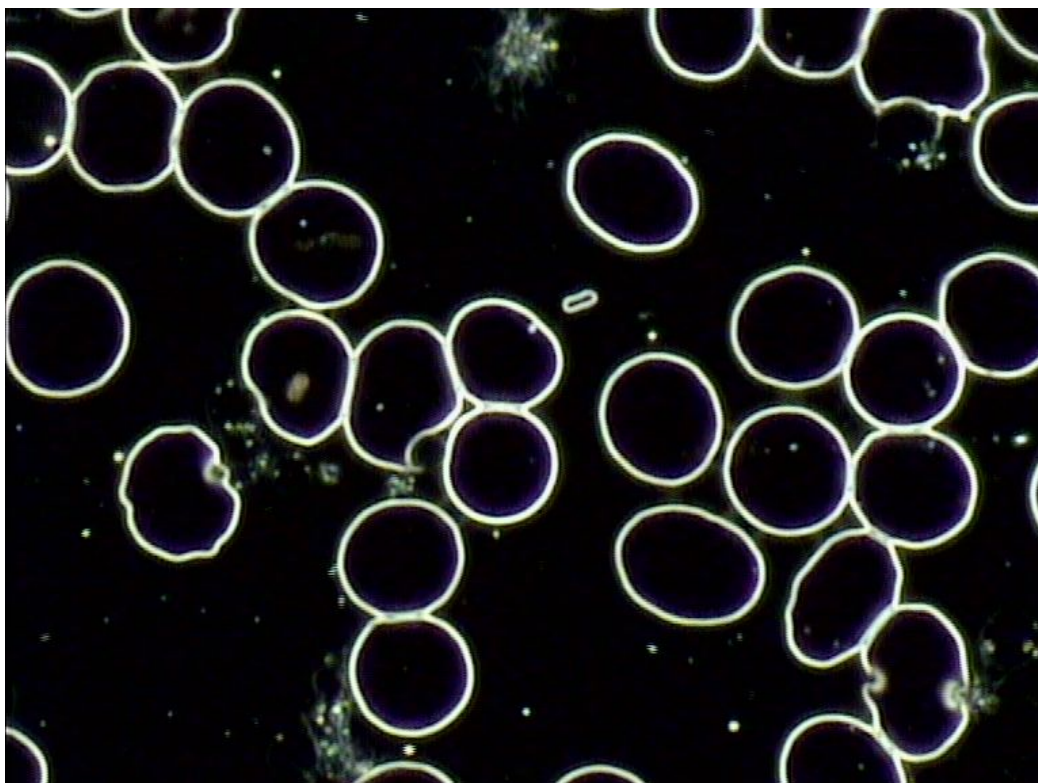
Slika 8. Primjer eritrocita iz kojeg rastu mikroorganizmi u obliku niti.

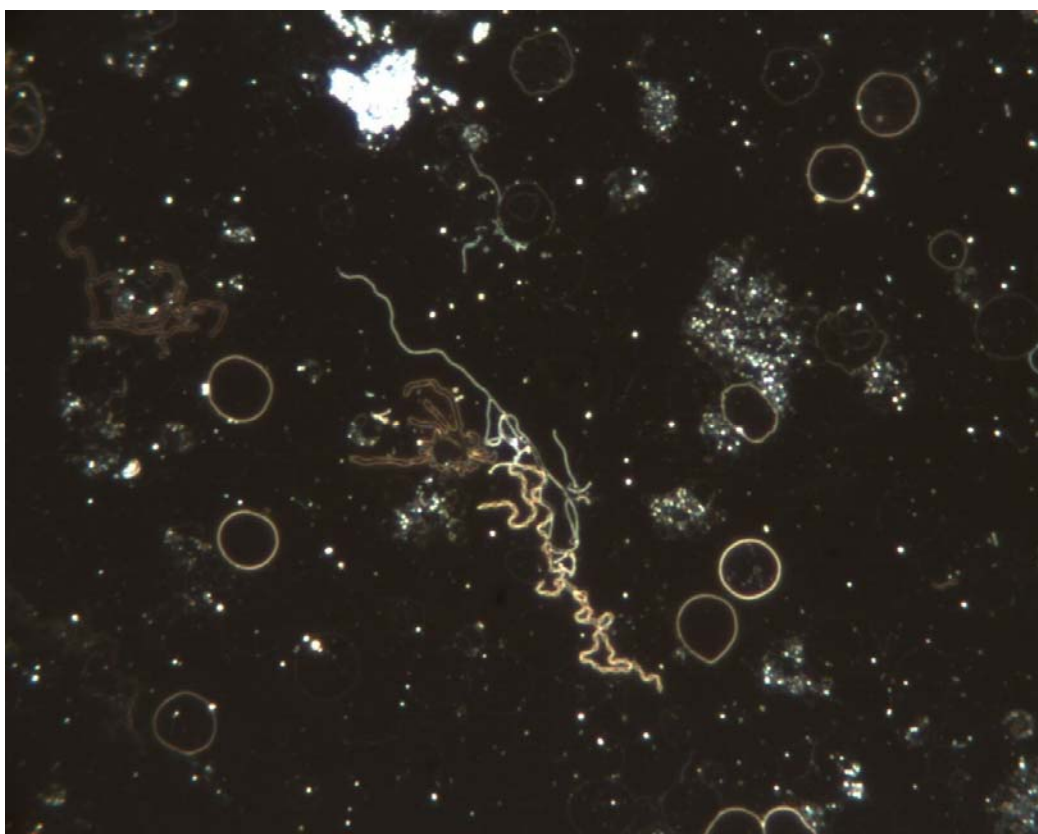
Slika 9. Primjer eritrocita iz kojeg rastu mikroorganizmi u obliku „plijesni“.

Slika 10. Primjer eritrocita iz kojeg rastu mikroorganizmi u obliku „kristala“.

Slika 11. Primjer tipičnog fenomena za prekanceroze i kanceroze - mikroorganizam (bakterijska forma) u plazmi.

Slika 12. Primjer eritrocita iz kojeg istovremeno izlazi više mikroorganizama.